

ČASOTEPEC

GLASILO UČENK IN UČENCEV OŠ STIČNA

Ekskluzivno:

šolsko leto
2013/2014

Dejan Vunjak, str. 16
Sekumady M. Conde, str. 18
Rado Mulej, str. 21
Zlatan Čordić, str. 28

ŠTEVILKA 1,
februar, 2014

V tej številki:

Šolski utrinki	4
Intervjuji, intervjuji	15
Prijetno druženje z ravnateljem Srednje šole	24
Srečanje z medicinsko sestro Tadejo Gruden	26
Literarni kotliček	33
Zdrav duh v zdravem telesu ..	42
Glasba ne pozna meja	46
Elizabetin slikarski kotiček ..	47
Pisan.svet	51
Svet je pisan; pobarvaj nas, prosim	53
Uganke zavožlanke	56
Smeh je pol zdravja	57
Zadnja stran: Top-lista imen na OŠ Stična	58

Izidor Valič, 8. d

Glavna urednica:

Nataša Rebec Lukšič, prof.

Uredniški odbor:

učenke in učenci izbirnega predmeta šolsko novinarstvo
ter novinarskega krožka

Lektoriranje:

Nataša Rebec Lukšič prof.

Grafično oblikovanje in tehnično urejanje:

Mojca Hrvatin, prof.

Fotografije:

Teja Černe, 9. c

Klara Klemenčič, 9. c

Urh Pirc, 9. c

Mojca Hrvatin, prof.

Nataša Rebec Lukšič, prof.

Kristijan Rešetič, dipl. bibl.

Mentorji literarnih in likovnih prispevkov:

Tanja Črnivec, prof.

Natalija Gabrijel, prof.

Andreja Gospodarič, prof.

Mojca Hrvatin, prof.

Vesna Kovač, prof.

Suzana Močnik, prof.

Nataša Rebec Lukšič, prof.

Andreja Robek Perpar, prof.

Aleksandra Šparl, dipl.vzg. pred. otrok

Lidija Zajc, prof.

Vesna Zimic, prof.

Odgovorna oseba:

Marjan Potokar, prof.

UVODNIK

ŽIVIMO!

V šolskih klopih sedimo že pol šolskega leta in kar nekaj novega smo se naučili. Da pa se malo odpočijete, smo za vas pripravili novo številko šolskega časopisa Časotepec. V njej smo napisali nekaj o preživetih minutah v družbi Rada Muleja - reševalca Mileta v NMK in Zlatana Čordića - Zlatka ter ostalih gostov, ki smo jih v tem šolskem letu povabili na klepet z nami, v naš časopis pa smo vključili še veliko drugih zanimivih stvari.

Pri nastajanju zanimivih člankov in rubrik smo sodelovali člani novinarskega krožka, izbirnega predmeta šolsko novinarstvo in zunanji dopisniki, sami pa tega ne boste videli, če ne pokukate v naše glasilo.

ŽELIM VAM VESELO BRANJE!

Lana Benčan, 6. b

Spoštovane učenke in učenci!

Spet smo tu, tokrat v nekoliko spremenjeni zasedbi, vendar znova polni ustvarjalnosti ter idej, kako vam popestriti te turobne zimske dneve.

Letos nam je teta Zima že kar precej zagodila, čeprav je sprva izgledalo, da bo snega komaj za pokušino. Prav užitek vas je bilo gledati, kako ste uživali v zimskih radostih in ste bili zadovoljni s to skromno prvo bero snežne odeje.

Ob vsem tem se spomnim na misli znanega francoskega pisatelja, avtorja knjige Mali princ, ki v tej knjigi razmišlja, v čem se razlikujejo otroci od odraslih. Pisatelj ugotavlja, da imate otroci drugačne prioritete (želje in pričakovanja), da razmišljate bolj spontano in da ste precej bolj neobremenjeni z materialnim svetom kot pa mi (odrasli), ki se iz dneva v dan bojujemo z mislimi, kako bi lahko še kaj zaslužili in kaj bi s tem denarjem lahko še kupili.

Na žalost je zaradi gospe Recesije med nami veliko družin, v katerih se starši soočajo s hudim pomanjkanjem denarja in zato svojim otrokom ne morejo kupiti niti najosnovnejših materialnih dobrin. Taki otroci so vsakodnevno pod hudim stresom, kar se kaže tudi v njihovi negativni samopodobi ter razpoloženju nasploh.

Da, časi, v katerih živimo, niso preveč mavrični, zato pa smo se člani izbirnega predmeta šolsko novinarstvo odločili, da se prelevimo v Ambasadorje dobre volje in vas z našimi aktivnostmi poskušamo vsaj malce razvedriti.

Na našo šolo smo v okviru tega projekta povabili že kar nekaj slavnih ljudi, ki s svojo energijo in karizmatičnostjo vsakodnevno prispevajo k dvigu naše dobre volje. Naj jih nekaj naštejemo: obiskali so nas NMK-jevec Rado Mulej, RTV-novinar Seku M. Conde,

raper Zlatko, diplomirana medicinska sestra Tadeja Gruden, ki nas je malce podučila o puberteti, za vas pa smo pripravili pravi pravcati prednovoletni spektakel, ko ste se naši igrici o Božičkovih shujševalnih podvigih do solz nasmejali.

Laura Vlašič, 6. d

Ambasadorji dobre volje (z mojo malenkostjo vred) se ne vdamo kar tako! Še naprej smo se pripravljene boriti za dobrobit sočloveka, naša glavna želja (in obenem cilj) pa je, da vas spravimo v dobro voljo.

Sledite našemu sloganu »Dobra volja je najbolja!«, pridno se učite in vzemite si čas zase ter za svoje bližnje.

Nataša Rebec Lukšič, glavna urednica Časotepca

Nika Markovič, 1. b

Elena Džanić, 1. a

ČASOTECU NA POT

Vsako leto se znova in znova veselim novega Časotepca. Spraševali se boste, zakaj? Naj vam zaupam, zakaj? Seveda, zakaj ne?

Razpisali se boste o vse mogočih dogajanjih na šoli in tudi okoli nje. Povedali boste, kaj vam je bilo všeč, s katerimi dogodki in prireditvami ste bili zadovoljni in s katerimi ne. Za dosežke boste pohvalili svoje sošolke in sošolce, pa tudi odrasli se ne bomo mogli izogniti kritičnim ocenam.

Ravnatelj Marjan Potokar

Razpisali se boste o svojih pričakovanjih in željah. Mogoče tudi zapišete, kako bi spremenili svet, šolo, starše, letne čase in še kaj. Sporočali boste, kateri športniki in glasbeniki so vam blizu ... in še marsikaj. - Skratka poskrbeli boste, da bomo odrasli lahko lažje dojeli in razumeli vaš svet pričakovanj.

No, kaj ni vse to dovolj, da bom prvi, ki bo dobil v roke novo številko Časotepca?

Marjan Potokar, ravnatelj

Aljaž Črček, 1. b

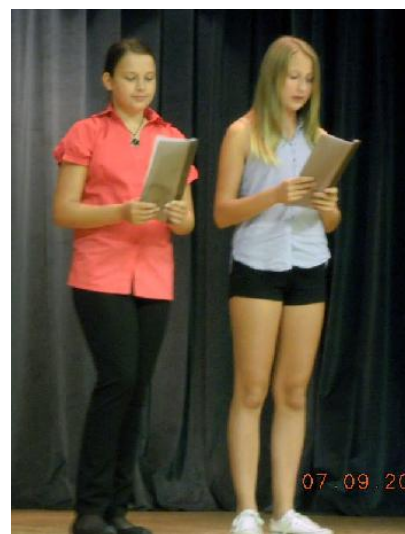
Žiga Grebenc, 1. b

ŠOLSKI UTRINKI

KOMEMORACIJA OB 217-LETNICI ROJSTVA MIHE KASTELICA

V soboto, 7. septembra 2013, se je v Kulturnem domu v Ivančni Gorici odvijala prireditev, posvečena 217- obletnici rojstva Mihe Kastelica, pesnika, urednika in knjižničarja. Na prireditvi so sodelovale tudi učenke naše šole: Manca Kepa (6. d), Urška Vidmar (7. b), Enja Sever (7. b) in Živa Bašnec (6. a). Prireditev je vodil in povezoval gospod Leopold Sever, za strokovne komentarje pa je poskrbel dr. Mihael Glavan. Osrednja tema letošnje prireditve je bilo pesništvo slovenskih pokrajin.

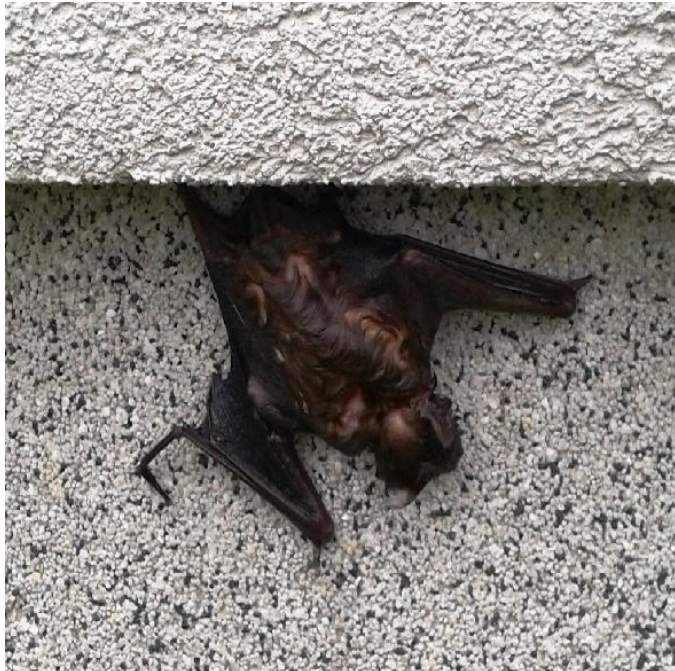

Enja Sever, 7. b

Urška Vidmar in Enja Sever, 7. b

POMAGALI SMO RANJENEMU NETOPIRJU

Ali ste vedeli, da je naša šola v prvi polovici meseca septembra 2013 gostila pravega pravcatnega netopirja?! Na prvi pogled bi človek pomislil, da si je to malo bitje zaželelo novega znanja ali pa človeške bližine, vendar tako še zdaleč ni bilo.

Netopirček Tinček na ometu naše šole

Naš netopirček (poimenovali ga bova kar Tinček) si je za svoje pribežališče izbral kar omet naše šole, na koncu pa je dobesedno obležal pred šolskim vhodom, kjer ga so ga našle naše učiteljice.

Ker je netopir zaščitena vrsta, se ga ne smemo dotikati. Zato so ga njegove rešiteljice, ki ne želijo biti imenovane, takoj dale v škatlo. Ker je ob dotikanju netopir začel glasno cviliti, so vedele, da je še živ, čeprav je bilo že na prvi pogled videti, da ima poškodovano eno od open (kril), kar mu je tudi sprva oteževalo, kasneje pa onemogočalo letenje.

Nato so učiteljice na svetovnem medmrežju poiskale podatke o slovenskih ustanovah, ki pomagajo poškodovanim netopirjem, ter poklicale zavetišče za netopirje. Ker gospod iz zavetišča ni mogel priti, je ena od rešiteljic poklicala najbližjo veterinarsko postajo, kamor je netopirja tudi odpeljala.

Enja Sever, 7. b in učiteljica Nataša Rebec Lukšič

P.S.: Veseli smo, da smo storili dobro delo.

PAPIGE V ŽIVALSKEM VRTU

V četrtek, 26. 9. 2013, smo učenci 7. razredov Osnovne šole Stična obiskali živalski vrt v Ljubljani. Ogledali smo si veliko nevarnih, prijaznih in čudnih živali. Videli smo slona, noje, žirafe, kunce, kače, medvede in druge živali. O teh živalih smo se veliko naučili. Ogledali smo si tudi papige. Bile so vseh barv. Največ je bilo rdečih, zelenih, rumenih in belih. Nekaterim ljudem so papige res všeč. Bila pa je tudi ena zelo glasna papiga. Na vsakih nekaj sekund je zakričala. Ko smo odšli gledat labode in opice, se jo je še slišalo. Bila je bela in rumena, res lepa, a zelo glasna.

Enja Sever, 7. b

ZNOVA SMO SE ODLIČNO ODREZALI PRI ZBIRANJU STAREGA PAPIRJA

Jesenska zbiralna akcija starega papirja je na naši šoli potekala 7. in 8. oktobra 2013. Na matični šoli smo zbrali kar **dobrih 27 ton papirja**. **Najtežji razred je bil 7. c**, ki se ponaša s **1786 kilogrami oddanega papirja**. Ves izkupiček od zbranega odpadnega papirja je bil nakazan v šolski sklad.

Jož, koliko papirja je že v zabojniku!

Pripravila: Nataša Rebec Lukšič,
koordinatorki: Barbara Pavovec in Jožica Knez,

Naši pridni fantje

POROČILO O OBISKU KNJIŽNICE NA SREDNJI ŠOLI JOSIPA JURČIČA V IVANČNI GORICI

Mesec oktober je bil mesec šolskih knjižnic, zato smo se učenci izbirnega predmeta šolsko novinarstvo v torek, 15. oktobra 2013, odpravili v knjižnico Srednje šole Josipa Jurčiča v Ivančni Gorici.

Ko smo prispeli v knjižnico, nas je tam že pričakoval knjižničar Jože Nosan, ki nam je najprej povedal nekaj uvodnih besed o sami knjižnici in poteku dela v njej, nato pa nam je

pokazal nekaj zelo starih knjig, med njimi tudi najstarejšo knjigo v knjižnici, ki je napisana v gotici (napisano daljnega leta 1937).

Izvedeli smo, da ima knjižnica več kot 15 020 knjižnih enot in da aktivno sodeluje z ostalimi slovenskimi knjižnicami, predvsem pa z Mestno knjižnico Grosuplje (enoto v Ivančni Gorici).

Kristina Zekić, 7. b

Knjižničar Jože Nosan nam je predstavil srednješolsko knjižnico.

MLADI NOVINARJI NA DNEVU OBRTI IN PODJETNIŠTVA V IVANČNI GORICI

V soboto, 9. novembra 2013, smo se učenke in učenci, ki obiskujemo izbirni predmet šolsko novinarstvo, odpravili v Srednjo šolo Josipa Jurčiča v Ivančni Gorici, kjer je potekal Dan obrti in podjetništva. Letošnja tema omenjene prireditve je bila **Mladi in podjetništvo**. Na prireditvi so se predstavili mladi in podjetniki iz bližnje okolice ter različni deležniki v procesu izobraževanja in zaposlovanja, med drugim tudi dijaki Srednje šole Josipa Jurčiča ter gospa iz Zavoda za zaposlovanje Republike Slovenije, ki nam je spregovorila nekaj besed o brezposelnosti ter o poklicih, s katerimi hitreje dobiš zaposlitev.

Po koncu predavanj smo imeli kratek premor za malico in ogled stojnic, nato pa so sledile različne delavnice, ki so trajale približno eno uro. Ene delavnice smo se udeležili tudi mi. Gospa Ana Godec nas je podučila o tem, kako pridemo do poslovne ideje in kako pripravimo poslovni načrt.

Mladi novinarji so se učili, kako pripraviti poslovni načrt.

Ob 19.00 je sledila še okrogla miza na aktualno temo Mladi in podjetništvo, ki jo je vodil naš podžupan, gospod Tomaž Smole, nato pa so za zabavo poskrbeli še Nina Pušlar in njen spremljevalni ansambel ter Mešani pevski zbor Zagraдец in Zborallica in mlada obojavna pevka Maša Zajec.

Morena Jerlah in Laura Zajec, 8. a

Po dolgem čakanju smo se le uspeli fotografirati z Nino Pušlar!

DRAGOCENA NAJDBA ZA MOJO KAMNINSKO ZBIRKO

Že od nekdaj me zanimajo kamnine, zato veliko prostega časa namenjam iskanju zanimivih kamnin in urejanju geološke zbirke.

Nedavno nazaj sem izvedel, da je v okolici Grosupljega imenitno nahajališče čisto posebnih mineralov in če imaš srečo, lahko tam najdeš prav velike primerke minerala, ki mu geologi pravijo kamena strela. Kamena strela je prozoren, brezbarven kristal kremena. Radovednost mi ni dala miru, zato sem se z motiko in lopatko odpravil tja.

Vzorci kamene strele iz Andraževe zbirke

Previdno sem odstranjeval plasti zemlje. Najprej sem naletel na manjše koščke kamene strele, kar me je še bolj pritegnilo k iskanju. Kmalu zatem sem našel še večji primerek. Odšel sem domov in vse nabrane minerale skrbno očistil z vodo in šivanko, da sem iz špranj odstranil drobce prsti. Ko sem se naslednji dan zbudil, so se mi minerali zdeli prelepi. Vložil sem jih v dvojno škatlico in ji namenil prav posebno mesto v svoji zbirki. Imel sem srečo, ker sem začel kopati na pravem mestu. Na to najdbo sem zelo ponosen!

Andraž Ulčar, 7. a

ANKETA O ZAJTRKU

Klara Klemenčič, 9. c

15. novembra 2013 smo na OŠ Stična zjutraj imeli tradicionalni slovenski zajtrk.

Učence novinarskega krožka je zanimalo, ali je bil našim učenkam in učencem tovrsten zajtrk všeč in kakšne so naše vsakdanje jutranje prehranjevalne navade. Podali smo se na lov za odgovori, učencem pa smo zastavili naslednja vprašanja:

1. Ali ti je bil zajtrk všeč?
2. Ali vsak dan zajtrkuješ? Zakaj ne?
3. Katera je tvoja najljubša hrana za zajtrk?
4. Zakaj moramo zajtrkovati vsak dan?

Meta, 1. a

1. Ja. Ta zajtrk mi je bil zelo všeč.
2. Zajtrk jem vsak dan.
3. Za zajtrk najraje jem Čokolino ali pa kruh z evrokremom.
4. Zajtrk moramo jesti, da ne bomo potem lačni.

Zoja, 2. b

1. Ja. Tudi meni je bil tradicionalni slovenski zajtrk zelo všeč.
2. Zajtrk jem prav vsak dan.
3. Za zajtrk najraje jem kruh, maslo, med in pijem kakav.
4. Zajtrkovati moramo, da nismo lačni.

Lisa, 3. a

1. Ja, tradicionalni zajtrk mi je bil zelo všeč.
2. Ja, zajtrkujem vsak dan.
3. Za zajtrk imam najraje Čokolino.
4. Zajtrk moramo jesti, da bomo zdravi.

Grega, 8. c

1. Tradicionalni slovenski zajtrk mi ni bil všeč.
2. Zjutraj ponavadi ne zajtrkujem, ker nimam časa.
3. Ko zajtrkujem, najraje jem kosmiče z mlekom in pijem vodo.
4. Zajtrkovati moramo, da dobimo moč v naše možgane.

Anita, 9. a

1. Ja. Tradicionalni slovenski zajtrk mi je bil všeč.
2. Zajtrkujem vsak dan.
3. Za zajtrk imam najraje Čokolino.
4. Zajtrk moramo jesti, da imamo potem več energije.

Živa Bašnec in Leyla Hassaballa, 6. a
ter Alja Grm, 6. c

Dober tek, učenci!

Naše učenke in učenci pri tradicionalnem slovenskem zajtrku

UČENCI ŠESTIH RAZREDOV SMO SI OGLEDALI GLEDALIŠKO PREDSTAVO PET PEPELK

V četrtek, 5. 12. 2013, smo imeli vsi šestošolci kulturni dan. Ogledat smo si šli predstavo Pet Pepelk. V šoli smo se zbrali ob 7.30, nato pa peš odšli do Kulturnega doma Stična. Predstava nam je bila zanimiva.

Po končani predstavi smo šli nazaj v šolo, kjer smo pojedli malico in odšli v razrede. V razredih smo se igrali nekakšno igro. Pisali smo pozitivne, negativne in zanimive stvari v zvezi s predstavo. Na koncu smo napisali dramatizacijo na podlagi ogledane igre. Zelo smo se zabavali.

Živa Bašnec, 6. a

**PREBERITE SI NEKAJ IZDELKOV,
KI SO NASTALI NA PODLAGI OGLEDANE GLEDALIŠKE IGRE!**

KRALJEVIČ IN MINISTER V PRAVLJICI O RDEČI KAPICI

Kraljevič z ministrom pade v luknjo v naslednjo pravljico o Rdeči kapici. Minister in kraljevič premišljujeta, katera pravljica naj bi bila to.

MINISTER: »Kaj pa, če je to Alica v čudežni deželi?«

KRALJEVIČ: »Ne, kje pa! V Alici se vedno nekaj dogaja, tukaj pač ne.«

MINISTER: »Prav imaš.«

Nato pa kar naenkrat vidita volka in Rdečo kapico, sicer se lovita, pa ne tako prijateljsko, ampak zaradi tega, ker jo hoče volk pojesti in vprašati, kam gre.

VOLK: »Kam pa greš? Saj mi ne boš ušla!«

RDEČA KAPICA: »Grem k babici. – Aja! Ali pa ti bom ušla!«

Rdeča kapica vrže barvne bombice. Kraljevič in minister sta se začudila, da volk govori in da Rdeča kapica meče barvne bombice.

MINISTER IN KRALJEVIČ (si mislita): »To je pa višek!«

MINISTER (nato zakliče volku): »Stoj ali pa piskam!«

KRALJEVIČ: »Na kaj pa boš piskal?!«

MINISTER: »Ja, ne vem?!«

KRALJEVIČ: »Ulovi ga!«

(Minister ulovi volka.)

MINISTER: »Ha, pa te imam!«

(Minister vrže volka čez skale. Volk umre.)

BABICA: »Kdo pa ste vi?!«

RDEČA KAPICA: »Babica, ne skrbi, prijazna sta. No, predstavila vaju bom. – Babi, to je kraljevič in to je minister.«

BABICA: »Aja! To sta vidva! Vidva iščeta Pepelko!«

KRALJEVIČ: »Jo poznate?!«

BABICA: »Seveda, da jo poznam! Skačita v to luknjo!«

KRALJEVIČ: »Hvala vam, gospa. Želim vam vse najlepše.«

(Kraljevič in minister skočita v luknjo in nadaljujeta z iskanjem Pepelke.)

Avtorice: Maša Glavan, Sara Tekavec, Urša Maver, Lara Jerlah, 6. d

RDEČA KAPICA: »Dober dan, gospod kraljevič!«

KRALJEVIČ: »O, živijo, Rdeča kapica! Kam si pa namenjena?«

RDEČA KAPICA: »K moji babici.«

KRALJEVIČ: »Ali te pospremim?«

RDEČA KAPICA: »Ne vem. Lahko, zakaj pa ne?«

KRALJEVIČ: »Pridi, pristopi v mojo kočijo.«

RDEČA KAPICA: »No, prav.«

KRALJEVIČ: »Kje pa živi tvoja babica?«

RDEČA KAPICA: »Tam, na sredi gozda, ampak bova morala paziti.«

KRALJEVIČ: »Zakaj?«

RDEČA KAPICA: »Da naju volk ne dobi.«

KRALJEVIČ: »Ne skrbi, saj te bom pazil, obljubim, pa še lovca bom poklical za vsak slučaj.«

RDEČA KAPICA: »Se počutim že bolje.«

KRALJEVIČ: »No, lepo. Ali je kakšna pot s kočijo do tvoje babice?«

RDEČA KAPICA: »Ne, ni.«

KRALJEVIČ: »Potem morava od tu naprej sama.«

RDEČA KAPICA: »Kje je pa lovec?«

KRALJEVIČ: »Ne vem, bom malo pogledal.« (*Išče.*) - »O, živijo, lovec!«

LOVEC: »O, živijo!«

RDEČA KAPICA: »Živijo!«

LOVEC: »Po kateri poti gremo do tvoje babice?«

KRALJEVIČ: »Po gozdni. Pojdimo žel!«

LOVEC: »Stojte! Poglejte volka, kako velike oči ima in kako velik je! Ustrelil bom! POK!«

RDEČA KAPICA: »Samo se košaro odnesem k babici.«

KRALJEVIČ: »Prav.«

NAPOVEDOVALEC: »Tako so vsi skupaj šli v gostilno in proslavljali volkovo smrt.«

Lukas Gregorič, 6. b

1. SLIKA DRAMSKEGA BESEDILA RDEČA KAPICA

(Kraljevič pade v pravljico in Rdeča kapica ga opazi, ministra pa ni nikjer.)

KRALJEVIČ (*zmedeno*): »Kje sem pa zdaj pristal?«

RDEČA KAPICA: »V moji pravljici. Ravno zdaj me je lovec rešil pred volkom.«

KRALJEVIČ: »Ali grem lahko s tabo v tvojo hiško?«

RDEČA KAPICA: »Seveda.«

(Odideta v hiško, kjer ju že čaka lovec.)

LOVEC: »Pozdravljena, Rdeča kapica. Kdo pa je ta, ki te spremlja?«

RDEČA KAPICA: »To je kraljevič.«

KRALJEVIČ: »Živijo!«

RDEČA KAPICA: »Kraljevič, nisem te še vprašala, zakaj si padel v mojo pravljico.«

KRALJEVIČ (*žalostno*): »Upal sem, da bo to pravljica o Pepelki, pa sem se zmotil.«

RDEČA KAPICA: »Ni ti treba biti žalosten, saj je pravljica o Pepelki sosednja. Če boš imel srečo, boš kaj kmalu padel v njo.«

KRALJEVIČ: »No, potem pa adijo, lovec in Rdeča kapica!«

(Kraljevič pade v naslednjo luknjo.)

Lana Benčan, 6. b

Minister in kraljevič sta padla v pravljico Rdeča kapica. Videla sta, kako se lovci veselijo in odšla bližje.

LOVCI: »Poglejte ga, kraljeviča!«

KRALJEVIČ: »Živijo, lovci! Zakaj ste tako veseli?«

LOVEC: »Volka smo ubili in ga bomo pojedli!«

KRALJEVIČ: »Se lahko tudi jaz veselim z vami, samo najprej mi, prosim, povejte, v kateri pravljici sem.«

MINISTER: »Ne vem, če ...«

KRALJEVIČ: »Tiho, minister!«

LOVCI: »V pravljici o Rdeči kapici, seveda. Kaj pa vas je prineslo sem?«

MINISTER: »Kraljevič se hoče poročiti.«

KRALJEVIČ: »Minister, zakaj pa moraš povedati vse ti?«

MINISTER: »Ne, vem, tak pač sem.«

KRALJEVIČ: »Prav. No, res se želim poročiti.«

LOVCI: »Uuuu!«

Takrat pa je izza grma prišla deklica.

RDEČA KAPICA: »Živijo!«

LOVCI: »Živijo, Rdeča kapica! Naj ti predstavimo kraljeviča.«

KRALJEVIČ: »Živijo, Pepelka, hočem reči, Rdeča kapica!«

Takrat pa se je volk zbudil in začel govoriti.

VOLK: »O, Rdeča kapica, daj, zaplešiva!«

LOVCI: »O, bravo!«

KRALJEVIČ: »Volk, ali lahko tudi jaz plešem z Rdečo kapico?«

MINISTER: »Ne vem, ali ...«

KRALJEVIČ: »Minister, ali si lahko že enkrat tiho?!«

MINISTER: »Seveda, vaša milost!«

VOLK: »Seveda, ti kar daj.«

Nato pa je iz hiše prišla babica.

BABICA: »Živijo, volk! Bi zaplesala?«

VOLK: »Seveda, babica!«

Babica in volk sta zaplesala in Rdeča kapica ter kraljevič sta se jima pridružila. Lovci so igrali na inštrumente, minister pa je pel. Po zabavi sta se Rdeča kapica in kraljevič poročila in zopet je bila zabava. Živel so srečno.

Tjaša Zore, 6. b

UČENCI ŠESTIH RAZREDOV SMO IZDELOVALI NOVOLETNE VOŠČILNICE

V petek, 6. decembra 2013, smo imeli vsi šestošolci tehniški dan. Izdelovali smo voščilnice.

Tehniški dan je trajal 5 šolskih ur, v tem času pa so nekateri učenci naredili veliko voščilnic, nekateri pa malo manj.

Najprej smo izdelali vsak po dve voščilnici za šolo, potem pa smo lahko ustvarjali svoje voščilnice. Pri izdelavi voščilnic smo se zabavali in bili zelo ustvarjalni.

Živa Bašnec, 6. a

Učenci so bili pri izdelovanju voščilnic zelo kreativni.

NASTOPAJOČI NA ŠOLSKI PREDNOVOLETNI PRIREDITVI SO DO SOLZ NASMEJALI GLEDALCE

24. decembra se je na naši šoli v jutranjih urah odvijala prireditev, na kateri smo obeležili kar tri prihajajoče praznične dneve: dan samostojnosti in enotnosti, božič ter novo leto.

Vsi nastopajoči učenci so se s svojimi skrbno pripravljenimi točkami odlično odrezali, za smeh pa so poskrbeli naši Ambasadorji dobre volje:

Klara Klemenčič, Aleša Palčič, Neža Zupančič, Maja Grabovac, Neža Kralj, Urh Pirc, Janez Janko Oven, Miha Janežič in Martin Meglič, ki so se v svoje vloge izvrstno vživeli in nas slabo urico prijetno zabavali.

Nataša Rebec Lukšič

Ambasadorji dobre volje v akciji

Nika Lukšič, 1. b, v vlogi miške

Učenci 4. a so deklamirali pesmico o snežaku.

BOŽIČEK JE PONOVRNO OBDAROVAL OTROKE VRTCA PIKAPOLONICA Z VESELJEM

V ponedeljek, 13. 1. 2014, sta se Božiček (Urh Pirc, 9. c) in njegova žena (Neža Kralj, 9. a) v spremstvu učencev izbirnega predmeta šolsko novinarstvo odpravila v vrtec Pikapolonica, da sta prikazala oz. zaigrala, kako napet teden sta imela pred božičem.

Seveda so ju spremljali ljubki in razigrani palčki (Neža Zupančič, Aleša Palčič in Klara Klemenčič, 9. c) ter dva dobra Božičkova prijatelja, Dedek Mraz (Miha Janežič, 9. c) in Miklavž (Janez Janko Oven, 9. c). Otroke je obiskal tudi parkelj.

Neža je malčke razveselila z bonboni.

Naši sosedi - malčki so bili našega obiska zelo veseli. Zapeli so nam nekaj pesmic in navdušeno zaplesali ob poskočnih ritmih Martinove harmonike. Povedali so nam tudi, kaj hočejo postati, ko odrastejo. Med odgovori so se pojavile tudi želje, da želijo v odraslih letih postati Božiček ali Božičkova žena, kar se nam je zdelo zelo zanimivo.

Nastop smo zaključili z bonboni, ki jih je parkelj prinesel za otroke.

Klara Klemenčič, 9. c

Manca Kavšek, 1. a

Alina Klajnčar, 1. b

INTERVJUJI, INTERVJUJI, INTERVJUJI

DEJAN VUNJAK JE DELIL VESELJE NA NAŠI ŠOLI

V ponedeljek, 4. 11. 2013, se je nam 7. šolsko uro pridružil Dejan Vunjak. Dejan je slovenski glasbenik in sin znanega, žal pokojnega slovenskega glasbenika Brendija (Branka Jovanovića Vunjaka).

Novinarji smo dobili nalogo, da sestavimo vprašanja. Skupaj smo se zbrali in se imeli lepo. Spraševali smo ga o njegovem poklicu, otroštvu, se skupaj smejali in prepevali njegove pesmi. Za spomin nam je napisal pozitivno misel, sporočilo.

Dejan Vunjak je z veseljem odgovarjal na vprašanja.

Učiteljica Nataša Rebec Lukšič je Dejanu podarila pesem, ki je govorila o njegovem delu in življenju. Prejel je tudi diplomu za ambasadorja dobre volje. Po končanem dogodku je sledilo slikanje in pisanje avtogramov.

Klara Klemenčič in
Maja Grabovac, 9. c

Le kdo bi se branil
fotografiranja z
Dejanom?

INTERVJU S SIMPATIČNIM MLADIM PEVCEM DEJANOM VUNJAKOM, KI MU JE BILA GLASBA POLOŽENA ŽE V ZIBELKO

Kakšen je Vaš spomin na otroška leta?

Moja otroška leta so bila lepa. Kot otrok sem se veliko igral, spominjam pa se tudi, da sva z mamo pogosto spremljala mojega očeta (Brendija) na njegovih pevskih nastopih po celi Sloveniji.

Ali ste bili priden in ubogljiv otrok?

Ha-ha-ha ... Ne vem, če sem bil ravno miren, saj sem zelo rad skakal po šolskih klopeh.

Kateri je bil Vaš najljubši učni predmet v osnovni šoli?

Zelo rad sem imel slovenščino, likovni pouk in športno vzgojo, sovražil pa sem zgodovino, ker se je bilo treba pri tem predmetu ogromno učiti.

Kdaj ste imeli svoj prvi glasbeni nastop in katero pesem ste takrat zapeli?

Prvič sem na odru stal, ko sem imel tri leta. Takrat sva z očetom zapela pesem Najlepše so kelnarce.

Kdaj ste napisali svojo prvo pesem?

Prvo pesem sem napisal v osnovni šoli, njen naslov pa je bil »Narobe svet«.

Katere inštrumente znate igrati?

Ker trenutno obiskujem Akademijo za glasbo (smer tolkala), se najbolje odrežem ravno v bobnanju, znam pa igrati tudi klavir. V zadnjem času pa se poskušam naučiti igrati harmoniko.

V katerih duetih ste že zapeli?

Zapel sem že s Tanjo Žagar, Domnom Kumerjem, z Modrijani, ansambloma Spev ter Nemir in z Borisom Kopitarjem, bil pa sem tudi bobnar v znani skupini Atomic Harmonic.

Ena skupinska fotka z Dejanom

Katero pesem najraje prepevate?

O, to je pa zares težko vprašanje. No, če malo pomislim, sta mi izredno pri srcu dve pesmi, in sicer: Dekleta pa taka in Ona sanja Pariz, ki ju je prvotno prepeval moj pokojni oče.

Kateri so bili Vaši otroški glasbeni idoli?

Zagotovo je bil takrat moj največji idol prav Brendi, oboževal pa sem tudi Status Quo, Queene, ACDC in švedsko skupino Abba.

Ali nam lahko zaupate kakšno anekdoto v zvezi z Vašo glasbeno kariero?

(Smeh.) Da ... spominjam se, da sem nekega dne med bobnanjem padel s stola.

Koliko ur na dan/teden vadite z Vašo glasbeno skupino Brendijeve barabe?

Kot študent Akademije za glasbo moram bobnati vsaj štiri ure na dan, vaje s skupino pa imamo vsak torek. Takrat tri ure prepevamo in se pripravljamo na nastope, ki jih imamo ponavadi med vikendi.

Ali ste bolj večerni ali jutranji tip človeka?

Vsekakor sem nočna ptica, saj po koncertih prihajam domov tam nekje med 4. in 5. uro zjutraj. - Zelo zgodaj, kajne?!

Katere tuje izvajalce radi danes poslušate?

Zelo rad poslušam pesmi Bruna Marsa in Robbieja Williamsa.

Kakšen je Vaš glasbeni moto?

Glasbenik naj dela glasbo za poslušalce.

Ali ste kdaj imeli težave s poslušalkami?

Ne, to se mi ni zgodilo, ker so bile moje oboževalke vsaj do sedaj zelo srmežljive.

Bodimo drožabni in veseli,
da nas bo v ambasadi veseljakov
čim več !!!

Dejan
Vojnar

Kako se vidite v prihodnosti?

V prihodnosti bi rad postal profesor glasbe, obenem pa bi rad vodil očetovo založbo Mandarina in s svojim igranjem še naprej osrečeval mlado in staro po širni Sloveniji.

ALI VESTE, DA JE DEJAN:

- svoj prvi vokalni posnetek naredil v studiu RTV Slovenija leta 2000, ko je zapel naslovno skladbo za otroško in mladinsko igrano TV-serijo Pepi vse ve, v kateri je tudi odigral vlogo Mihca, radovednega nečaka strica Pepija;
- kot igralec sodeloval tudi na podelitvi Ježkovih nagrad, v kvizu Lepo je biti Mozart, v filmih Temna stran lune ter Distorzija;
- s svojo sestro in očetom zapel in zaplesal v spektakularnem muzikalu Briljantina.

Nataša Rebec Lukšič

NA OBISK JE PRIŠEL SEKUMADY CONDE, NOVINAR RTV SLOVENIJA

V torek, 5. novembra 2013, nas je na naši šoli obiskal Sekumady M. Conde, TV voditelj dnevnih poročil na RTV Slovenija.

Spregovoril nam je nekaj besed o svoji novinarski karieri, nato pa nam podrobno povedal, kako poteka sama priprava poročil na naši nacionalni televiziji.

Peter Topalović v vlogi TV napovedovalca

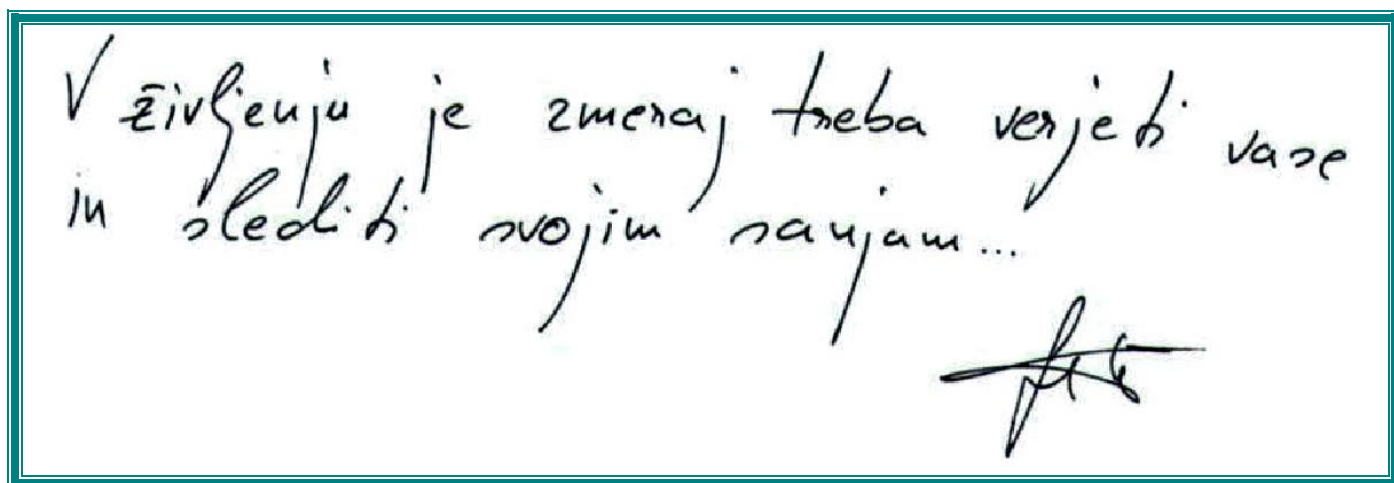
Predstavil nam je tudi delo TV novinarja in nas naučil, kako moramo postavljati novinarska vprašanja.

Izvedeli smo, da je delo voditelja TV poročil precej težje od dela TV novinarja, kar je na lastni koži občutil tudi naš Peter.

Seku nam je zaupal, da se v prostem času ukvarja tudi gledališčem in poezijo, veliko svoje energije pa nameni pomoči potrebnim ljudem v manj razvitih afriških državah, od koder tudi izvirajo njegove korenine.

Na koncu so se trije učenci preizkusili v vlogi pravega napovedovalca TV poročil in za svoj pogum dobili priznanje ter praktično darilce. Imeli smo se enkratno!

Polona Lekan, 7. a in Diana Rezelj, 7. c

Naša Klara in Seku

Kaja
Pekeč, 7. bNataša
Lukič, 6. b

NEKAJ BESED O SEKU M CONDEJU:

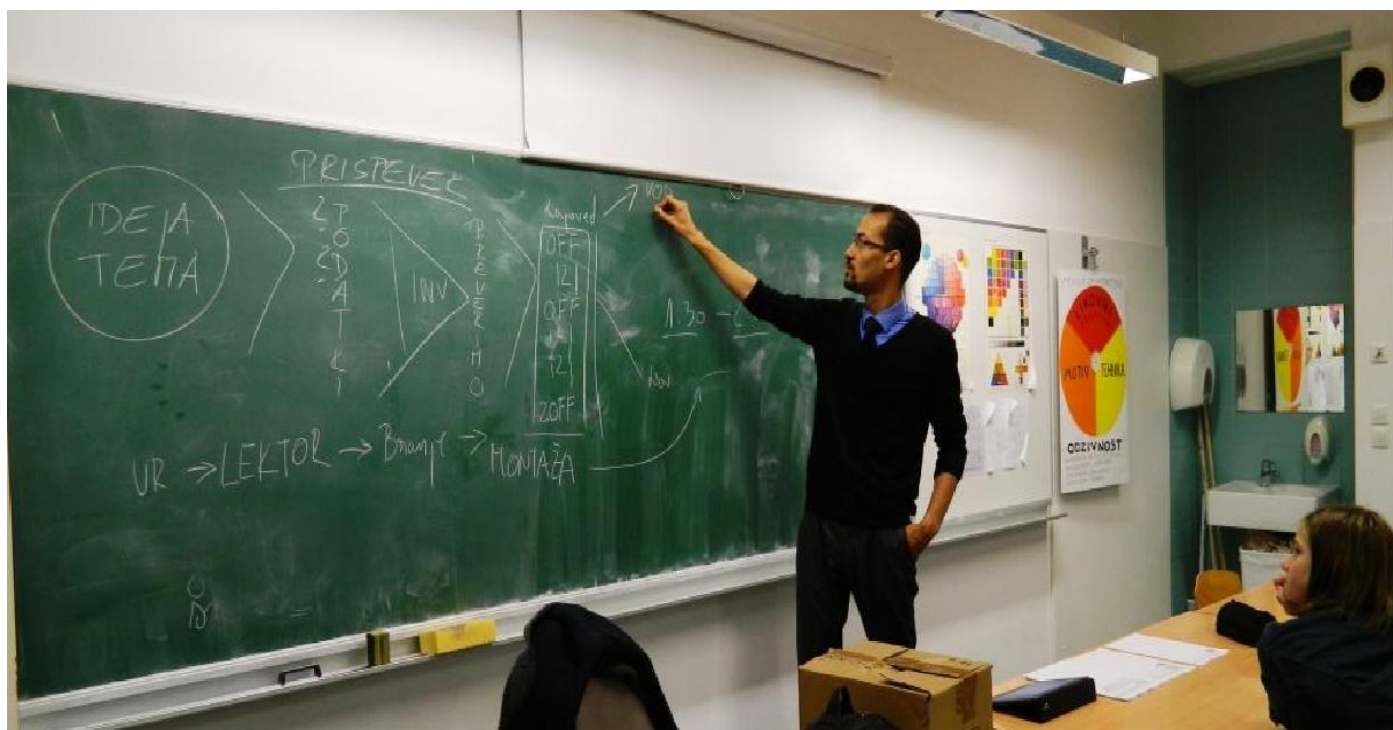
Seku M. Conde se je rodil 7. maja leta 1980 v Slovenj Gradcu. Po očetu je Gvinejec in pripada 13-milijonski etnični skupini Mandinka, ki prebiva na območju Zahodne Afrike.

Novinarsko pot je začel v Mariboru na radiu MARŠ, kasneje pa je bil na radiu Študent v Ljubljani. Leta 2007 je postal del ekipe novonastalega parlamentarnega programa (tretji program TV Slovenija). Tega istega leta je postal voditelj jutranjih poročil na TV Slovenija 1. Je prvi temnopolti voditelj novic na TV Slovenija.

Leta 2009 se je pridružil ekipi informativnega programa TV Slovenija 1, leta 2010 pa je postal voditelj dnevnih poročil na TV Slovenija 1. Prav tako deluje kot povezovalac raznih okroglih miz in različnih dogodkov. V knjižnici Otona Župančiča v Ljubljani je v letih 2009/2010 prirejal večere dokumentarnih filmov afriških vprašanj.

Je avtor in soavtor več pesniških zbirk in gledaliških predstav. Prva samostojna pesniška zbirka, ki jo je izdal (KALIGADANGA), je bila leta 2001 nominirana za najboljši knjižni prvenec. Piše predvsem pesmi in gledališka besedila. Leta 1994 se je začel resno ukvarjati z gledališkim ustvarjanjem, najprej kot igralec, nato še kot režiser. Sodeloval je v več kot 20 predstavah. Zaigral je v filmih GANGL in OBISK.

Nataša Rebec Lukšič

Kako nastane novinarski prispevek.

Z MILETOM (RADOM MULEJEM) NA POTI V BOLNIŠNICO SMEHA

V torek, 11. novembra 2013, nas je obiskal Rado Mulej, frizer, igralec in scenarist, ki je zablestel v vlogi reševalca Mileta v znani TV nadaljevanki Naša mala klinika. Srečanje z Radom se je odvijalo kar v telovadnici naše šole.

Ob prihodu smo mu namenili bučen aplavz. S seboj je pripeljal tudi svojo novo ljubezen, simpatično manekenko iz Prekmurja, ki nam je spregovorila nekaj besed v prekmurščini. Pokazal nam je tudi svojo uniformo, ki jo je nosil v znani slovenski seriji NMK. Dva najpogumnejša naša učenca sta si jo lahko celo oblekla ter pozirala v njej.

Naši učenci so se prepustili svoji domišljiji in Radu povedali svoja mnenja in mu zastavljali številna vprašanja. Rado nam je zaupal, kako je prišel do vloge Mileta, kaj dela zdaj, izvedeli pa smo tudi nekaj o njegovem otroštvu.

Ker pa Rado rad deli svoje veselje z drugimi in nas venomer spravlja v dobro voljo, mu je učiteljica Nataša Rebec Lukšič podelila diplomu za najboljšega dolenjskega ambasadorja dobre volje. Našega odlikovanja je bil zelo vesel. Na koncu sta sledila še skupinsko fotografiranje ter podpisovanje avtogramov.

Rado je izredno zabaven, zato ga bomo v prihodnje zagotovo še kdaj povabili k nam na obisk in na prijetno druženje v šolski telovadnici.

Klara Klemenčič, 9. c

Učiteljica Nataša Rebec Lukšič je Radu izročila priznanje za najboljšega dolenjskega ambasadorja dobre volje.

Naša učenca sta oblekla Radova oblačila reševalca iz serije NMK.

Skupinska fotografija s priljubljenim gostom Radom Mulejem

Naj vam znanje služi
na tem kratkem postanku
na Zemlji.
Širite gubezen in
ne sovražstvo

Življenje je teater
:-)

Julij Rado Mile

REŠEVALEC MILE – NMK
ZADOMAVASZAD

INTERVJU Z MILANOM JEVIKARJEM, RAVNATELJEM SREDNJE ŠOLE JOSIPA JURČIČA V IVANČNI GORICI

Koliko let ste že ravnatelj Srednje šole Josipa Jurčiča?

Na tej šoli sem ravnatelj že 11 let.

Ali uživate v svojem delu?

V svojem učiteljskem in ravnateljskem delu zelo uživam.

Kako ste postali ravnatelj šole?

Najprej sem obiskoval šolo za ravnatelje, ko pa je nekdanja ravnateljica naše srednje šole šla v pokoj, sem se prijavil na razpis in tako sem postal ravnatelj.

Milan Jevnikar, ravnatelj SŠ Josipa Jurčiča

Kakšno delo opravljate kot ravnatelj?

Najprej zjutraj pogledam, če kakšen učitelj manjka in uredim nadomeščanje zanj. Dvakrat dnevno grem v zbornico, kjer se malce pogovorim z našimi profesorji, pregledati pa moram tudi vso pošto, ki prispe na naš naslov. Tudi pogovori z dijaki mi niso tuji. Biti ravnatelj ni tako enostavno.

Prijetno druženje z ravnateljem sosednje srednje šole

Ali imate veliko dijakov iz Ljubljane?

Ne, našo šolo obiskujejo večinoma dijaki iz Ivančne Gorice, Grosuplja, Trebnjega in ostalih bližnjih krajev. Iz Ljubljane se k nam vozi samo en dijak.

Koliko je ekonomistov v vaši šoli?

V 1. letniku jih je 12 dijakov, vseh ekonomistov od 1. do 4. letnika pa je 100.

Kakšen je bil uspeh ob zaključku srednjega šolanja?

Naš uspeh je bil v preteklem šolskem letu 97 %.

Ali je na gimnaziji kaj omejitve?

Ne, v tem šolskem letu se srečujemo z upadom števila vpisanih v ta program, zato omejitve ni.

Ali potekajo kakšne dejavnosti na vaši šoli?

Na naši šoli poteka veliko dejavnosti. Ponujamo: ples, dramske skupine, tekmovanja, glasbeno šolo, v telovadnici so razni športni krožki, fitnes in rokomet.

V čem je prednost vaše šole?

Ponosni smo na to, da smo majhni in obvladljivi. Tukaj je naše počutje varno in brez pomislekov lahko odpremo okno in vdihnemo svež zrak. Na naši šoli se vsi poznamo, na kar smo res ponosni.

Maja Grabovac, 9. c

PRIJETNO DRUŽENJE Z RAVNATELJEM SREDNJE ŠOLE JOSIPA JURČIČA V IVANČNI GORICI

V ponedeljek, 11. novembra 2013, smo bili učenci šolskega novinarstva na obisku pri gospodu Milanu Jevnikarju, ravnatelju Srednje šole Josipa Jurčiča v Ivančni Gorici.

Ravnatelj nam je spregovoril nekaj besed o svojem učiteljskem poklicu in ravnateljstvu na srednji šoli. Svetoval nam je tudi glede izbire srednje šole in nam predstavil programe šolanja v omenjeni instituciji.

Tudi mi smo ga povprašali, kar nas je zanimalo, on pa je prijazno odgovarjal na naša zastavljena vprašanja.

Druženje z njim nam bo ostalo v prijetnem spominu.

Avtorici: Kaja Bregar in Maja Rogelj, 9. c

SREČANJE Z MEDICINSKO SESTRO TADEJO GRUDEN

10. in 17. decembra 2013 nas je obiskala medicinska sestra Tadeja Gruden, ki je za nas pripravila dve obsežni predavanji v obsegu treh šolskih ur. Na našem prvem srečanju nam je predstavila poklic (diplomirane) medicinske sestre in z velikim veseljem odgovarjala na naša vprašanja, ki smo jih zaupali v škatlo »Zdravko odgovarja« v šolski knjižnici, na drugem predavanju pa nam je podrobneje predstavila puberteto in vse v zvezi z njo.

Kaj Vas je privedlo k temu, da ste postali medicinska sestra?

Ko sem obiskovala osmi razred osnovne šole, sem na televiziji gledala znano TV serijo Schwarzwaldska klinika. Vsi tisti zdravniki in medicinske sestre, ki so v njej reševali človeška življenja, so me tako prevzeli, da sem si tudi jaz zaželela postati medicinska sestra.

Kje ste se šolali?

Po končani osnovnošolski obveznosti sem pričela obiskovati srednjo zdravstveno šolo, nato pa sem svoje šolanje nadaljevala na Fakulteti za zdravstvo, smer zdravstvena nega. Po izobrazbi sem diplomirana medicinska sestra.

Predavanje medicinske sestre Tadeje Gruden

Ali Vam je kdaj žal, da ste se odločili za ta poklic?

Ne, te svoje odločitve nisem nikoli obžalovala. V svojem poklicu zelo uživam in če bi se še enkrat morala odločati za poklic, bi si tega, ki ga sedaj opravljam, ponovno in brez vsakršnih zadržkov znova izbrala.

Koliko let ste že medicinska sestra?

Svoje delo opravljam že štirinajst let. Prvih devet let svojega službovanja sem preživela na otroški kliniki v Ljubljani, sedaj pa sem že peto leto zaposlena v Zdravstvenem domu Ivančna Gorica.

Kaj vse počnete v službi?

Moje delo je zelo pestro. Najdete me v otroški ordinaciji, kjer sodelujem pri sistematskih pregledih novorojenčkov in predšolskih ter šolskih otrok, izvajam pa tudi različne učne delavnice za odrasle, naročam zdravila in materiale, organiziram cepljenja otrok, sistematske preglede ter sodelujem pri organizaciji dela zaposlenih v našem zdravstvenem domu.

Ali je Vaše delo naporno?

Delo medicinske sestre je večinoma umirjeno, včasih pa se zgodi, da smo podvržene velikemu naporu in stresu, sploh, če je naš pacient v življenjski nevarnosti, vendar je veselje ob tem, ko nekomu rešiš življenje, tako močno, da pozabiš na vse slabe trenutke.

Kaj Vam je pri opravljanju dela medicinske sestre najbolj všeč?

Najbolj mi je všeč akcija oziroma to, da nekomu rešim življenje.

Ali ste že kdaj imeli resnega bolnika?

Pri našem delu se vsakodnevno srečujemo tudi s pacienti, ki so zelo bolni, nekateri celo umrejo. Medicinske sestre moramo biti pripravljene tudi na take situacije. Predvsem v bolnišnici je takih primerov veliko, ker tja prihajajo zelo bolni otroci iz cele Slovenije.

Kaj Vam je ostalo najbolj v spominu iz časa študija?

Spominjam se, da smo si nekega dne v šoli ogledali odprto truplo, v katerem se je v maternici videl dojenček. Nič prav lep spomin ni bil to, je pa bilo zanimivo.

Ali se bojite igel?

Da, injekcij ne maram, vendar se zbadanja ljudi z iglami v času študija priučiš in ti to postane rutina. - Se pa zgodi, da kateri od pacientov zaradi strahu pred vbodom injiciranje zavrne; tudi take primere sem že imela.

Kateri je Vaš največji strah?

Včasih sem se zelo bala, da bom morala nekoga oživljati in da mi ne bo uspelo, vendar se v kriznih trenutkih ves ta strah razblini, ker je želja po pomoči sočloveku tako velika.

Enja Sever, 7. b

Nuša Marinčič, 8. c

PRINC S FUŽIN OBISKAL OŠ STIČNO!

V četrtek, 9. 1. 2014, nas je obiskal repar Zlatan Čordić, verjetno bolj znan kot Zlatko. Učenke in učenci so bili navdušeni ob njegovem prihodu in tudi Zlatko je bil seveda zelo vesel, da smo ga pričakali v tako velikem številu.

Intervju smo začeli z vprašanji, ki so jih sestavili naši novinarji in jih tudi zapisali. Vprašanja sta brali naši voditeljici Kaja Pekeč (7. b) in Klara Klemenčič (9. c).

Zlatko nam je pripovedoval o svojem življenju in delu, spregovoril pa nam je tudi nekaj besed o otroških letih in o življenju na ljubljanskih Fužinah. Z veseljem je odgovarjal na številna vprašanja naših učencev in nam tudi »eno zarepal«.

Podelili smo tudi diplome za najboljšega reparja. Urh Pirc (9. c), Hana Zajec (9. a) in Nejc Bavdek (8. b) so pokazali, da niso za hec in da so pevsko talentirani. Tudi učenci mlajših razredov so se izvrstno odrezali v repanju.

Zlatko v akciji

Glavno sporočilo našega gosta Zlatka je, naj ne gledamo na druge, ampak vedno sebe in da svet ni umazan, ampak so umazani ljudje.

»Svet je tvoj ☺!«

Klara Klemenčič, 9. c

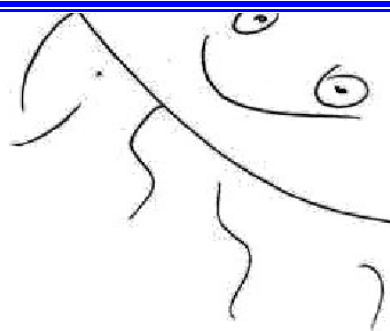

Hana in Nejc z Zlatkom

Zlatko in njegovi mladi oboževalci

Svet je Lep
 Nasmej se
 Zlatko
 ☺

"ceni to, kar imaš bodi vsek
 nekoč vse bi dal, da to isto
 bi imel"

INTERVJU Z RAPERJEM ZLATANOM ČORDIČEM - ZLATKOM

Kje ste odraščali?

Svoja otroška leta sem preživel na ljubljanskih Fužinah.

Kako Vas je zaznamovalo življenje v tem »slavnem« ljubljanskem okrožju?

Svojih korenin se ne sramujem in ponosen sem, da izhajam iz tega okolja, saj je bilo tam prav prijetno živeti.

Ali še danes živite tam?

Ne, danes s svojo ženo in otrokoma (vmes je Zlatko postal že drugič očka) stanujem v Črnučah.

Kakšni so Vaši spomini na osnovno šolo?

V osnovni šoli sem se imel super, čeprav sem bil zelo živahen učenec.

Kateri je bil Vaš najljubši predmet v osnovni šoli?

Ne boste verjeli; moj najljubši osnovnošolski predmet je bil prav glavni odmor. Drugače pa sem zelo rad imel zemljepis, zgodovino, športno vzgojo in slovenščino (književnost).

Katera je bila Vaša najljubša risanka?

O, teh je pa več! Kot otrok sem zelo rad gledal Smrkce in Gasilca Sama.

Kdaj ste se prvič zaljubili?

Ne boste verjeli; prvič sem se zaljubil že v vrtcu.

Klara in Kaja sta Zlatku zastavljali zanimiva vprašanja.

Ali ste kdaj kakšnemu dekletu posvetili katero izmed Vaših pesmi?

Dekletom sem sprva pošiljal SMS-je, nato pa sem ugotovil, da bi lahko iz teh poslanih ljubezenskih sporočil sestavil pesmi. Tako se je pravzaprav začelo moje glasbeno ustvarjanje.

Kako so starši gledali na Vaše pisanje pesmi?

Mama in oče sprva nista odobravalata mojega početja, zato sem moral zvezke s pesmimi dobro skriti, sicer jih je moja mama vrgla v smeti.

Kdaj se je pričela Vaša raperska glasbena kariera?

Leta 2001 sem se pričel s to zvrstjo glasbe amatersko ukvarjati in šele ko sem začutil, da mi jezik dovolj dobro teče, sem si upal stopiti pred občinstvo.

Kdaj ste napisali svojo prvo pesem?

Svoj prvi komad sem napisal v domišljijskem spisu v srednji šoli.

Kateri so Vaši glasbeni idoli?

Veste, ni preveč dobro imeti idolov. To vas samo omejuje. Ne moreš spoštovati drugih, če najprej ne spoštuješ samega sebe. Cenim posameznike, ki delajo glasbo s srcem in dušo. - Moji idoli so ljudje, ki so se ali pa se trudijo za dobrobit vseh ljudi. Lahko vam jih nekaj naštejem. Obožujem pokojnega Ivana Krambergerja, Mohameda Alija in pokojnega Nelsona Mandelo.

Ali menite, da ste talentiran glasbenik?

Ne morem ravno reči, da imam talent, sem pa zagotovo garač. Vztrajnost in čas zagotovo prineseta svoje.

Talentirani mladi pevec Jon

Od kod črpate navdih za svoje pesmi?

Navdih za svoje pesmi jemljem iz vsakdanjega življenja. Rap je vsekakor moderna poezija.

Z Nino Pušlar sta posnela prečudovito pesem Svet je tvoj. Kaj nam lahko poveste o sodelovanju z našo sokrajanko?

Nina je super punca in moja dobra prijateljica. Z njo sodelujem že od leta 2008. Skupaj sva izpeljala že kar nekaj projektov in tudi v prihodnje nameravava posneti kakšen skupni komad.

Kot glasbenik se včasih soočate tudi s kritikami. Kaj menite o tem?

Menim, da so neutemeljene kritike odraz osebnih težav ljudi, ki mi jih izrečejo, zato se na to ne oziram preveč.

Kakšni so Vaši cilji za prihodnost?

Jaz živim za zdaj, za ta trenutek, to je zame najbolj pomembno.

Povzela in zapisala: Nataša Rebec Lukšič

Meta Robin Bašnec, 1. a

Eva Godec, 8. d

LITERARNI KOTLIČEK

KAJ MI JE NAJBOLJ OSTALO V SPOMINU OD POLETJA

Strah je sposobnost prepoznavanja nevarnosti in vodi k potrebi po soočenju z nevarnostjo ali begu pred njo. Takšno razlago sem našla v slovarju. Kaj pa zame pomeni strah, do tistega dne nisem vedela.

Zbudila sem se v oblačnem vremenu. Mrzlo je bilo in vlaga se je čutila v zraku. S prijatelji smo se zmenili, da odidemo s kolesi do zaliva. Odšli smo že zgodaj zjutraj. Nahrbtnike smo si napolnili z vsemi stvarmi, ki smo jih potrebovali tisti dan. Ko smo se peljali, mi je na vsake par minut padla dežna kaplja na nos. Pot do tja je bila dolga.

Ko smo prišli, je že dišalo po morju. Odpravili smo se do obale in se preoblekli v kopalke. Prva sem skočila v vodo. Bila je kristalno čista. Skupaj smo zaplavali malo dlje. V daljavi smo zagledali skalo, visoko približno 10 metrov. Zapodili smo se do nje, šli ven iz vode in se odpravili na vrh. Hodila sem zelo počasi, kolena so se mi tresla kot šiba na vodi. Pogledala sem dol v morje in nisem mogla premagati strahu. Roke so se mi tresle kot še nikoli. Srce mi je razbijalo čedalje hitreje.

Kar naenkrat sem se streznila in se odmaknila od roba. Nisem mogla skočiti. Kar stopila sem nazaj. Hodila sem dol po ozki gozdni potki. Okoli mene je bilo samo grmovje. Bala sem se, da bom srečala še kakšno kačo. Pospešila sem korak. Hodila sem dol proti morju, a kar naenkrat naletela na skalno votlino, ki je nekam vodila. Bila sem radovedna, zato sem šla pogledat. Hodila sem in hodila in zagledala konec poti. Kot nekakšen prepad je bil. Pogledala sem, koliko je globok. Bila sem živčna. Videla sem, da ni bil pravi prepad, ampak skala visoka 5 metrov, spodaj pa se je lesketalo morje. Ocenila sem, da je dovolj globoko. Želja po skoku me je tako zamikala, da sem brez pomisleka skočila. Noge sem pokrčila in se vrgla v položaju »bombice«.

Ko sem prišla iz vode, sem zavriskala na ves glas in bila ponosna sama nase, ostale pa sem pustila brez besed, med vriskanjem sem v ozadju slišala le bučen aplavz. Kako svobodno sem se počutila.

Tako sem tisti dan začutila strah, se soočila z njim in doživela pravo dogodivščino.

Kaja Pekeč, 7. b

MESEC NA MORJU

Zgodba govori o meni, 12-letni deklici Kaji. Živim z mamo. Mami in oči sta se ločila. Oči se je preselil v Portorož, kjer sedaj vodi svoj apartma. Mami Barbara je na univerzi, kjer uči, spoznala prof. Urbana, ki sedaj živi z nama. Meni se zdi zelo prijeten, čeprav je včasih grozno težko živeti z dvema profesorjema. Mama kot profesorica hoče, da se včlanim v vse mogoče neumnosti. To želi (kot sama pravi) zato, ker hoče, da bi njena hčerka odrasla v družabnega človeka. – Same neumnosti. Že tako obiskujem več zunajšolskih dejavnosti kot vsi moji sošolci skupaj. Obiskujem: ure baleta, ure klavirja, šport za sprostitev, ples in ob sobotah še tenis. Samo čakam, kdaj se bo spomnila, da je

karate »prava izbira za duha mladega dekleta«. Včasih jo imam že res vrh glave. Ne razumem, zakaj hoče, da sem vedno v vsem najboljša.

Med počitnicami grem vedno k očetu. Zato komaj čakam na poletne počitnice. Čeprav je do njih še skoraj en teden, imam pripravljeno skoraj vse.

Oče ima novo punco Moniko, ki ima sina Maksa. Oba sta zelo prijazna. Maks se boji vsega in je blazno pameten. Ima očala in je malce debelušen, zaradi česar ga vsi zbadajo. Ves čas je z nosom v knjigah in ve več kot sam Einstein.

Počitnice so tu in že sedim v avtu, ki me pelje v Portorož. Mami je vedno panična in upa, da od očeta pridem cela, živa in zdrava.

Ko prispemo, pohitim očetu v objem in pozdravim Moniko in Maksa. Stopimo v hišo. Mami se hitro poslovila od nas in odide. Še prej pa smo imeli čast poslušati njen dolgi govor o čuvanju in skrbi za otroka itd. Komaj sem čakala, da utihne. Oči nikoli ni maral teh njenih zaščitniških pridig. Ko sem doma z Urbanom, mu nikoli ne najeda toliko. Mislim, da očetu ne zaupa preveč.

Kakorkoli, ko odide, v hiši končno zavladava blažen mir in takrat se v moji pametni buči prebudi želja po ... zabavi. Zaželim si obiskati bližnji lunapark, vendar za svoj podvig potrebujem tovariša. Odločim se, da bom s seboj vzela (koga drugega kot Maksa!), vendar ga komaj prepričam v to, da se mi pridruži. Šele, ko prispeva v zabaviščni park, dojamem, zakaj sprva ni hotel iti z mano tja. Pri velikanskem kolesu namreč zagledava tolpo nekaj fantov. Ne zdijo se mi nič posebnega, očitno pa je, da se jim zdi Maks blazno smešen. Svojega prijatelja komaj uspem zvleči do velikanskega vrtiljaka. Vožnja z njim je blazno nora! Ko stopiva z vrtiljaka na trdna tla, Maks postane zelen in naslednji trenutek je že lep del tal prekrit z njegovim bruhanjem, tisti tolpi fantov pa se vse skupaj zdi grozno smešno!?

Ko čistilci počistijo bruhanje, odideva domov. Monika in oče sta polno zaposlena, saj morata poleg vodenja apartmajev pripravljati še njuno poroko. Pomagam jima tako, da se jima umaknem. – Sicer se mi zdi, da to ni pravi pristop. Mogoče bi morala v apartma prihajati le jesti in spati; o tem bom še premislila.

Čez nekaj dni se zgodi nekaj neprijetnega. Tolpa, ki sva jo z Maksom srečala v lunaparku, je Maksu rekla, naj v hišo neke stare učiteljice vrže nekaj jajc in paradižnikov, če noče, da posnetek, kako bruha, zaokroži po telefonih njegovih sošolcev. – Maksu seveda želim to preprečiti, a mi ne uspe. Zato mi ne preostane drugega, kot odidem z njim do učiteljčine hiše, vendar naju na žalost tam zalotijo. Tolpa se je razbežala, mene pa so videli in pridržali. Takoj so obvestili očeta in Moniko. Oče je plačal za škodo in odšli smo domov na pogovor. Maks jo je odnesel s tritedenskim hišnim priporom. Oče je obvestil še mamo, ki je z Urbanom takoj prihitela nazaj v Portorož. Namenila mi je tak pogled, da me je skoraj presekala na pol. To pa ni bilo nič v primerjavi s kaznijo, ki mi jo je hotela nameniti. Hotela me je takoj odpeljati domov. Če tam ne bi bilo očeta, bi to seveda tudi naredila, a se je postavil na mojo stran.

Mami se je z očetom pregovarjala še skoraj pol ure. Moniki in Urbanu je bilo nekoliko neprijetno tam samo stati, zato sta se občasno pridružila pogovoru. Na koncu me je doletela enaka kazen kot Maksa, le da je meni mami poleg pripora prepovedala en teden baleta. – Kazen pa taka! Raje ji nisem omenila, da je to nagrada, saj bi mi lahko prepovedala kaj hujšega.

Naslednje dni sem bila prisiljena pomagati pri pripravi na poroko. Mama in Monika se razumeta prav lepo, le z očetom se mama pogosto spre. – Nič novega.

Zgodilo pa se nekaj zabavnega. Piškote sem postavljala na pladnje, ko sem se obrnila in izginili so! To se mi je zgodilo še nekajkrat. Skoraj sem že znorela, potem pa se je izkazalo, da jih krade Maks. Temu pripetljaju smo se vsi nasmejali.

Poroka je minila brez težav. Vrnila sem se domov in teden brez baleta poteka odlično!

Nataša Lukič, 6. b

Maja Rogelj, 9. c

RIŠEM IN PIŠEM

Narišem stezice, po katerih hodijo ptice.
V mislih imam besedo, na tablo jo napišem
s kredo.

Narišem otroka, ki sedi zraven potoka.
Napišem pravljico za sosedovo mravljico.
Narišem mavrico, pobarvam jo z barvico.

Narišem svet, zraven napišem:

TO JE MOJ PLANET!

Nataša Lukič, 6. b

SANJE

Sanje so lahko
modre in rdeče,
podobne morju,
ki valovi od sreče.

Sanje so lahko
kot vesolje,
v vrtoglavje razsvetljeno
in padajoče sklonjeno v zrak.

Janez Meglen, 6. c

POMLADNI HAIKU

Zvončki cingljajo
in se lepo smehljajo,
saj pomlad je tu!

Tjaša Miklavčič, 6. c

ŠE ENA PESEM O SANJAH

Sanje se rodijo ponoči,
tiho ob polnoči.
sanje so takrat kot slika veselja ter
žalosti.

Nič jih iz spanca ne prebudi,
le ko ura zazvoni, so pokonci en, dva, tri.

Danijel Meglen, 6. c

PESMIM O ZIMI NA POT

Pesmi so nastale pri individualni in skupinski pomoči za nadarjene pri slovenščini v 4. in 5. razredu na matični šoli. Letošnje šolsko leto smo se najprej pripravljali na Cankarjevo tekmovanje. Vse se je vrtelo okrog Andreja Rozmana Roze in njegovih zabavnih pesmi. On v svojih pesmih pogosto uporablja nenavadne besede. Navdušil nas je, da smo tudi mi »kovali« nenavadne besede in jih potem uporabili v pesmih. Da je bilo vse nekoliko lažje, smo se omejili na zimsko tematiko. Kako uspešni smo bili, pa presodite sami.

Mentorica: Lidiya Zajc

WC MRAZ

Avtor pesmi in ilustracije: Maxim Cosovici, 5. a

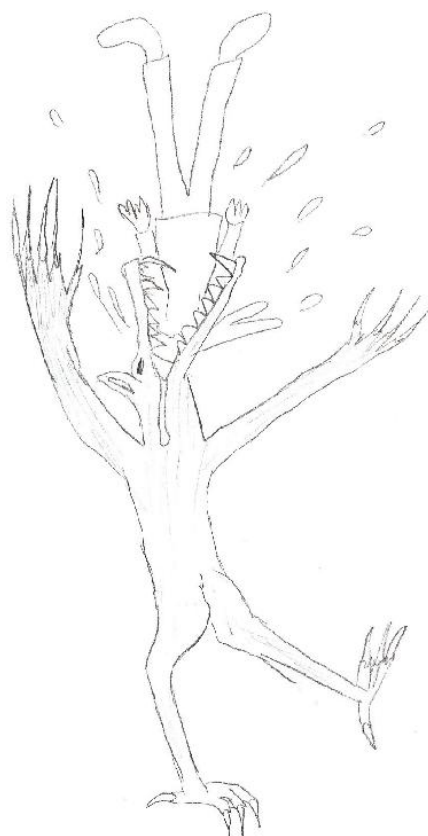
Prinesel je darila za nas
»ful« prijazen WC Mraz.
Potem je na streho skočil
in po riti počil.

Še bolj zategnil si je pas
in se odpravil v drugo vas.
Je vsem otrokom darila dal
in se v svojo posteljo podal.

Ko je en otrok darilo odprl,
ga je na mestu volkodlak požrl.
Ko je drugi otrok darilo odprl,
se je v vročo lavo udrl.

WC Mraz je na postelji ležal,
namesto da bi pred pošastjo bežal.
In zato ga ravno takrat
požrl strašni je tat.

In ga je požrl, dober je bil,
a zato ne boš več daril dobil.

ZIMOGATE

(beri zimske zagate)

Avtorici pesmi in ilustracije:
Meta Kovačič, 5. a in Ana Valič, 5. c

Zunaj piha mrazoled,
žinkeži padajo na ta svet.
To je zelo hudo,
snežnesreče pogoste so.

Zapri vrata!
Ne hodi ven!
Pij zdravočaj,
in pošlji zimo nazaj.

BOŽIČNI NAHOD

Avtorici pesmi in ilustracije:
Tia Julija Petrič, 4. a in Lia Kamenšek, 4. b

Božični nahod res je grozen,
a kidmašınca ga pospravi -
ga v led zavije in v klet odpelje.

Ko ga zapre v klet,
pa nahod zmrzne v led.
Nato ga mrazoled zavoha
in ga spoha.

Še žinkež pride v klet
in začne plesat kot zadet,
tako nahod osvobodi,
ki spet okrog nori.

BOŽIČKOLEZEN

Avtor pesmi: Izidor Ornik, 5. c

Tone za božični nahod je »zbolu«,
Pepca igra na klavir v C-molu,
Anže dobil je sankokašelj.
Mislite, da to je mačji kašelj?!
Vsi so šli k vragu.
Nik pa spil je zdravočaj
in zraven vpil: »Napomagaj!«
Tako ostal je živ,
je pa vse »frende« zgubil.

LEDPUNCA IN LEDPOBA

Avtor pesmi in ilustracije: Ivo Štukelj, 5. b

Ledpunca in Ledpoba
našla sta dva hloda.

Vrgla bosta ju v peč
in dobila spanec rdeč.

Sanjala bosta o Miklavžu
in en' mu grd' mu pamžu.

Pamž bil je grdi Jure,
ki pregnal vse je kure.

Kure našle so pšenico
in zavrgle so potico.

Potem zbudila sta se oba
in se znebila nahoda.

PESEM O ZIMI

Avtorica pesmi: Zara Vencelj, 4. b

Belinožiček je dober možak,
vsak otrok ga ima rad.

Snežinkobožič prihaja k nam,
v sneg veseli hitimo na plan.

Kidmašınca hitro priteče
in veliko snega odmeče.

Žinkeži veselo prihitijo,
zabave, veselja nam priskrbijo.

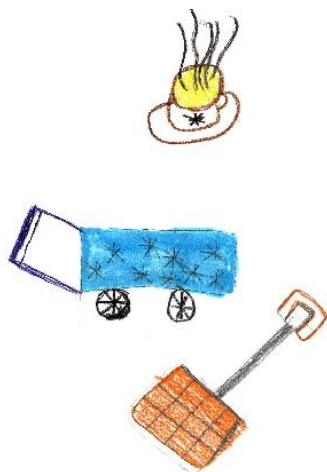

ZIMA

Avtorica pesmi in ilustracije: Ana Kavšek, 4. a

Ko prišel je mrazoled,
vsi so jedli sladoled.
Vsi so pili zdravočaj,
ko so se spustili v raj.

ZIMSKE ZBADLJIVKE

Avtorica pesmi in ilustracije: Neli Zajc, 5. c

1. Zima res zabavna je,
če zabava se vse.
Vsi ven odhitimo
in zimkepanje nažgimo!
2. Beli možiček prihaja že k nam,
a pazite se, resno, ni sam,
z njim angeli beli, obrazki veseli.
A to še ni vse! - Zavpite na glas!
Saj parklji čakajo vas.
3. Snežakonesreča se je pripetila,
saj snežakova glava
se na soncu je čisto stopila.
Kako pomagajo naj otroci?
Naj vzamejo sovo?
Ne, snežaku naj naredijo glavo novo!
4. Kidmašince gleda
in v garaži se preseda;
saj ko bo dovolj snega,
na delo bo odšla.

ZIMA

Avtorica pesmi in ilustracije: Ana Lina Finec, 5. b

Mrazoled prišel je k nam,
za njim belinožiček, beli možiček,
snega nasul je zvrhan voziček.
In že so tu snežakonesreče.

Kidmašince že pomaga,
dela na ves glas.
Zdravočaj je treba piti,
da prežene hudi mraz.

HECEN BOŽIČ

Avtorica pesmi in ilustracije: Lana Plevnik, 4. b

Belinožiček po snegu hiti,
da vsak otrok darila dobi,
se dobre volje veseli,
veselje še z nami deli.

Snežinkobožič je že tu,
drsosnežinke vpijejo ju-hu.
Očka in mamica pa pravita:
»Kidmašince, delo je tu.«

MRAZOLED

Avtor pesmi in ilustracije: Jakob Marn, 5. a

Mrazoled je ves zaklet.
Mrazoled je za znoret.
Mrazoled je za v »skret«.
Mrazoled je butast in preklet.

Zato, ker tak se je rodil,
par ljudi je takoj ubil.
Ker pa neumen »ful« je bil,
se v steno je zabil.

Mrazoled tako smo pokopal',
se veselil' in se igral',
za slavlje prašiča zaklal',
jedli tako, da ga ni nič ostal'.

ZIMSKA NAGAJIVKA

Avtor pesmi in ilustracije: Miha Perpar, 4. a

Drsoded je skočil na led,
zimogate mu delajo zagate.
Ker vključena je kidmašica,
ji piti dal je malo vinca.

BELINOŽIČEK

Avtorica pesmi: Pia Pajk, 4. b

Ponoči, prav ponoči prihaja,
prav potih Belinožiček,
ki zmeraj obleče
Z I M O G A T E.

Obleče se -
pa hajd v zimkepanje.
Kidmašınca ga pozdravi,
saj rohni že po planjavi.
PA, PA!

TRIJE DOBRI MOŽJE

Avtorici pesmi in ilustracije:
Lucija Struna in Nika Sekirnik, 5. b

K nam je prišel striček Mrazoled
in nam prinesel sladoled.
Če pa pride Drsoled,
nam prinese samo led.

Belinožiček je kot Božoček,
le namesto kape
ima rdeče mape.

ŽINKEŽI

Avtorica pesmi: Alja Štaudohar, 5. a

Žinkeži že padajo,
zdravočaj vsi pijejo.

Sankokašelj nas preganja,
kašločaj pa nas ozdravlja.

Drsosnežinke in Drsoded
plešejo v mrazoled.

Zimogate so nevarne in
nemarne in viharne.

Drsosnežinke in žinkeži -
Toj! Ves svet pred njimi miži.

Zimkepanje pa ne zamuja,
snežkepe nam ponuja.

In če bodo žinkeži prišli na svet,
bo zmrznil naš planet.

Nika Markovič, 1. b

NIKA MARKOVIČ

Dženan Kedić, 2. b

DŽENAN KEDIĆ

ZDRAV DUH V ZDRAVEM TELESU

KAJ JE CHEER PLES?

Cheer ples izhaja iz Amerike in je del športne panoge cheerleading. Je skupinski šport, sestavljen iz več različnih stilov plesa, najpogosteje iz pom-plesa, hip-hopa in jazza.

Zaradi dinamičnosti in sodelovanja posameznika v skupini je primeren za razvoj otrok in mladine ter prispeva h kakovostnejšemu preživljanju njihovega prostega časa. Hkrati je dovolj nezahteven, da se ga lahko udeleži vsak otrok in mladostnik in kar je najpomembneje za vas, da ga lahko poučuje vsak motorično sposoben in motiviran posameznik.

vir: <http://picasaweb.google.com/lh/photo/3gTeAGPyUP1OjoY7LDQa3Ku5RLCTIhrcR4ffUcz8CA>

ČE VAS ZANIMA ŠE KAJ, LAHKO PREBERETE CHEER KNJIGO ALI PA OKOLI POVPRASATE DRUGE PLESALCE. ČE BI RADI PLESALI CHEER PLES, LAHKO PRIDETE V PLESNI STUDIO TINA V GROSUPLJU. Z VESELJEM VAS BOMO SPREJELI!

Ina Marinčič, 6. a

EUROBASKET

Eurobasket se je odvijal v Sloveniji od 4. do 22. septembra 2014. Udeležilo se ga je 24 evropskih držav, ampak v prvenstvo se niso pridružili veliki zvezniki NBA-ja. Maskota je bil Lipko, ki je kot prvi poletel s padalom in je pri tem staknil tudi poškodbo.

Iz slovenske reprezentance sta bila najbolj znana brata Dragić, ki upata, da bosta nekoč skupaj zaigrala v ligi NBA. Zoki in Gogi pa sta na prvenstvu dokazala, da sta najboljša dvojica.

Vsi smo upali, da bi Slovenija zmagala, ampak smo prišli do 5. mesta.

Anžej Plankar, Rok Kenik, Rok Zaletelj,
vsi učenci 7. c, in Peter Topalović, 8. a

Lipko - maskota Eurobasketa

LIONEL MESSI

Lionel Andres (Leo) Messi je argentinski nogometaš. Rodil se je 24. junija leta 1987 v Rosairu, v Provinci Santa Fe v Argentini.

Športni začetki

Pri petih letih je začel igrati nogomet za klub Grandoli, čigar trener je bil njegov oče. Leta 1994 se je pridružil klubu Newell's Old Boys. Pri 11 letih je dobil diagnozo, da njegovo telo ne proizvaja dovolj testosterona. Club Atlético River Plate je takrat sicer pokazal zanimanje za mladega nogometaša, toda zdravljenja, ki je mesečno znašalo preko 500 ameriških dolarjev, ni zmogel plačevati. Charles Rexach, športni direktor FC Barcelone, je opazil njegov talent in Barcelona je z njim podpisala pogodbo ter mu plačala zdravljenje in mu omogočila novo življenje v Španiji. Družina se je skupaj z Lionelom, ki je bil takrat star 13 let, preselila v Španijo, Lionel pa je kmalu upravičil zaupanje kluba in kmalu postal član prve enajsterice in eden najpomembnejših igralcev Barcelone.

Lionel Messi v akciji

FC Barcelona

Messijev neuradni derbi s katalonskim klubom je bil na tekmi proti FC Portu 16. novembra leta 2003. Manj kot leto zatem pa je že nastopal na svoji prvi uradni tekmi za Barcelono. To je bilo na tekmi proti FC Espanyolu 16. oktobra leta 2004 in s tem postal eden najmlajših igralcev, ki je zaigral za prej omenjen klub ter najmlajši, ki je zaigral za klub iz Katalonije in zaigral v La Ligi. Ko je za svoj klub zadel svoj prvi gol proti klubu Albacete Balompié 1. maja 2005, je bil star komaj 17 let, 10 mesecev in 7 dni. S tem je postal najmlajši igralec, ki je kadarkoli zadel v La Ligi ter igral za Barcelono.

Argentina U20

Prvo priložnost za igranje za reprezentanco je dobil junija 2004 v Paragvaju. Leta 2005 je bil član reprezentance na U20 svetovnem prvenstvu na Nizozemskem. Bil je izbran tudi za najboljšega igralca tega turnirja.

Državna reprezentanca

Jose Pekerman je 4. avgusta leta 2005 Messija vpoklical v argentinsko državno reprezentanco. Zanj je debitiral 17. avgusta 2005 proti Madžarski. Prva tekma za reprezentanco, v kateri je igral le na koncu, je bila proti Paragvaju, 3. septembra.

Priznanja:

Z Argentino:

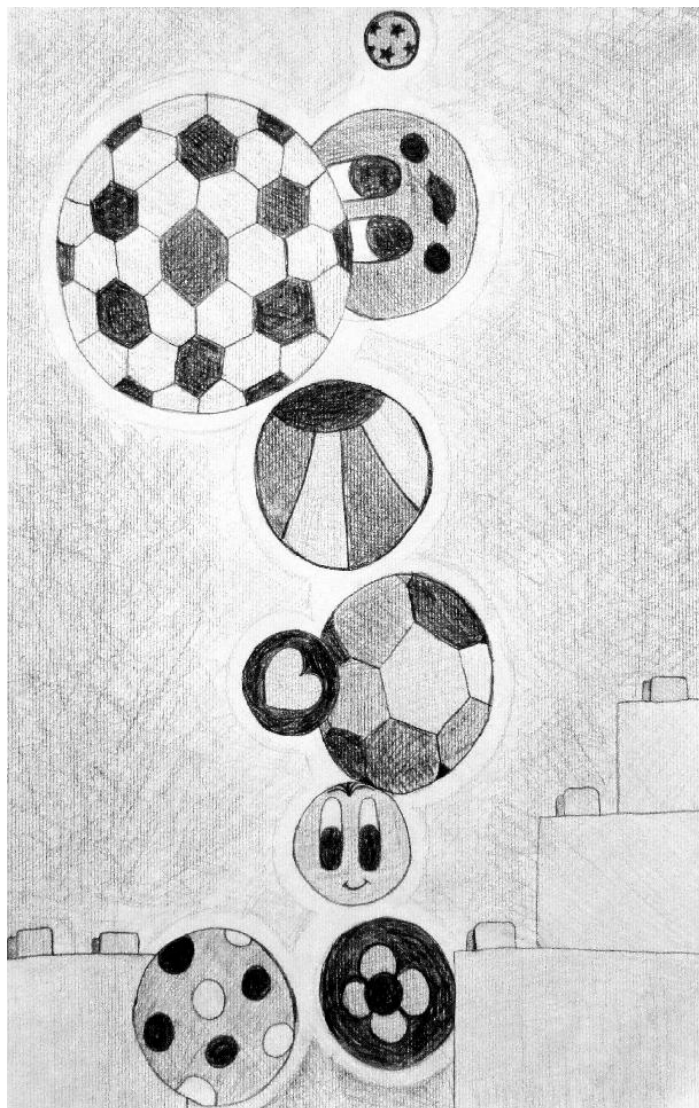
- FIFA U-20 Svetovno prvenstvo: 2005
- Copa América 2007 drugo mesto

Z Barcelono:

- La Liga: 2004-05, 2005-06
- Supercopa de España: 2005, 2006
- Uefa Champions League: 2005-2006

Posamična priznanja:

- Zlata žoga: FIFA U-20 World Cup: 2005
- Zlata kopačka: FIFA U-20 World Cup: 2005
- Zlati deček: 2005
- Bravo Award: 2007
- Najboljši mladi igralec na svetu: 2006, 2007
- Olimpia de Plata: Argentinski igralec leta: 2005
- FIFPro Najboljši mladi igralec na svetu: 2006
- FIFPro World XI: 2007
- EFE Trophy: Najboljši Američan v La Ligi: 2006-2007
- Najboljši v La Ligi: 2007
- Copa America Najboljši mladi igralec: 2007
- Zlata žoga:
 - 3. mesto: 2007
- Igralec leta:
 - 2. mesto: 2007
 - FIFA Naj igralec leta
 - 2. mesto: 2007
- Najboljši latinsko-ameriški športnik leta: 2007

Ela Tekavec, 8. d

PROFESIONALNI MOTOKROSIST KLEMEN GERČAR

Klemen Gerčar se je rodil 20. decembra leta 1990 v Lukovici. Visok je 175 cm in teži 77 kg. Je eden najuspešnejših motokrosistov v Sloveniji.

Prvič se je z motokrosom srečal pri štirih letih, ko ga je oče peljal na ogled tekme. Pri 16 letih se je začel profesionalno ukvarjati z motokrosom. Prvi pokal je dobil pri petih letih, 26. avgusta leta 1995, z Yamaho, ki je bila njegov prvi motor. Leta 2013 je bil državni in svetovni prvak v razredu mx3 in najboljši motokrosist leta. V letošnjem letu bo nastopal v najvišjem razredu MXGP, kjer se bo srečal z najboljšimi motokrosisti sveta (Chadom Reedom, Antoniem Cairillijem, Jamesom Stewartom, Ryanom Villpottom in drugimi). Prvo dirko za svetovni pokal bo odpeljal 1. marca 2014 v Katarju.

Njemu najljubša proga je v Bolgariji. Vzornika sta mu Roman Jelen in Chad Reed. V prostem času rad igra košarko, namizni tenis in hodi v fitnes. Treniral je že na večini prog po svetu, na primer na Sardiniji, v Bolgariji, Avstriji, Italiji, na Baliju, v Nemčiji, na Hrvaškem in v drugih državah.

Klemen Pantar, 9. a

Gal Kirn, 1. a

Gregor Kovačič, 8. c

GLASBA NE POZNA MEJA

Luka Strojan, 8. c

MILEY CYRUS

Njeno pravo ime je Destiny Hope Cyrus. Znana je kot Miley Cyrus ali Destiny Cyrus. Rodila se je 23. novembra 1992. Je ameriška pop pevka, tekstopiska in filmska ter televizijska igralka. Najbolje je poznana iz televizijske serije Hannah Montana, kjer je igrala glavno vlogo Miley Stewart/Hannah Montana. Odkar se je razšla s fantom, snema zelo nenavadne video spote.

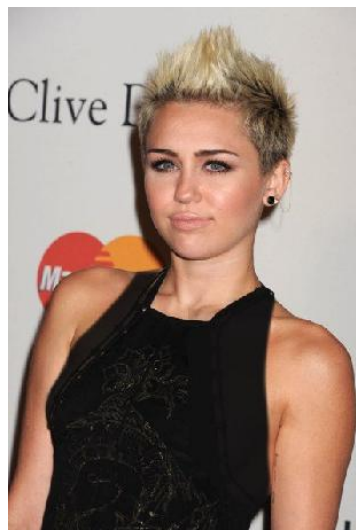
Njen prvi singl, »The Best of Both Worlds«, je hkrati tudi uvodna pesem za serijo Hannah Montana, ki je izšel 28. marca 2006. Miley Cyrus poje in igra kitaro ter klavir. Z uspehom franšize Hannah Montana je tudi Miley Cyrus sama postala najstniški idol.

V letu 2007 je Miley Cyrus podpisala pogodbo z založbo Hollywood Records in tako začela s samostojno glasbeno kariero. Še istega leta je pričela s svojo prvo turnejo, Best of Both Worlds Tour, na kateri je promovirala tako samo sebe kot svoj lik, Hannah Montana, v istoimenski televizijski seriji. Turnejo so nazadnje pretvorili tudi v dobro prodajan koncertni film, imenovan *Hannah Montana & Miley Cyrus: Best of Both Worlds Concert* (2008). V letu 2008 je Miley Cyrus izdala svoj prvi samostojni album, *Breakout* (2008), s katerim je dosegla velik komercialni uspeh.

Živa Bašnec, 6. a

Miley Cyrus (prej)

Miley Cyrus (danes)

ELIZABETIN SLIKARSKI KOTIČEK

Elizabeta Smolej Srpan, 9. c

DARWIN

GUMBALL

Watterson

Watterson

Marshall
Lee & Marceline

CHASE YOUNG
x
JACK SPICER

CHACK

X and Xlight

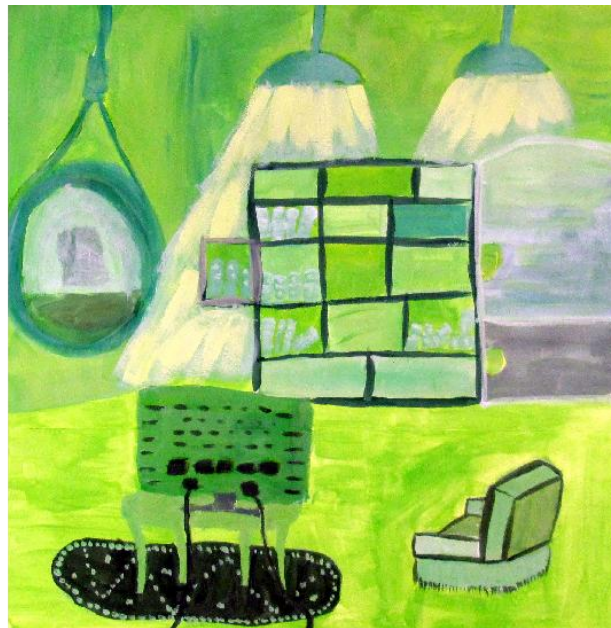

PISAN.SVET

Barbara Glavan, 7. b

Ema Ceglar, 7. b

GOSTILNA IŠČE ŠEFA

Nova sezona tega priljubljenega resničnostnega šova je prinesla nove tekmovalce, izboljšane jedi in napete izzive, na katerih ni manjkalo tekmovalnosti.

Tudi to sezono so pod izkušenim očesom Bineta Volčiča tekmovalci brusili svoje veščine in eden od njih je na koncu dobil 50.000 evrov ter Gostilno pri šefu.

Vsako ponedeljkovo oddajo je vodila Lili Žagar, na komentatorskih stolih pa so sedeli Savina Atai, Mišo Stevanovič in novi član, kuhar Marko Pavčnik.

Tekmovalci so skupaj živeli 11 tednov v hiši brez kakršnega koli zunanjega stika. Bili so pod hudim psihičnim in fizičnim pritiskom, poleg tega so se soočali z igro izločanja. Šef je po vsakem tednu določil boljšo skupino, ki je bila varna na nominacijah. Tekmovalec, ki je zbral največ glasov, je moral sesti na vroči stol na ponedeljkovi oddaji v živo. Tam je moral na drugi vroči stol izzvati še enega tekmovalca, ki ni bil v varni skupini. Na koncu so gledalci odločili, kdo si zasluži ostati v borbi za šefa gostilne.

Bine Volčič, šef kuhinje

Nataša Lukič in Maša Omahen, 6. b

ANKETA O ZIMI IN ZIMSKIH RADOSTIH

Dolgo smo čakali na letošnjo pravo zimo in končno smo prejeli prvo pravo pošiljko snega. Komaj čakamo, da se pričnejo zimske počitnice, med katerimi lahko uživamo na snegu, se sankamo, smučamo, delamo snežaka in se kepamo. Čeprav smo sneg letos dobili malo kasneje kot ponavadi, smo se ga vseeno razveselili.

Ker nas je zanimalo, ali se učenci naše šole zime veselijo ali pa se je bojijo, smo se podali na pot po šolskih hodnikih in naše vrstnike povprašali, kaj menijo o zimi in zimskih radostih. Zastavili smo jim dve vprašanji:

1. Ali si vesel-a, ker pada sneg?

2. Kaj med prostimi dnevi (ko sneži) najraje počneš?

Preberite si, kaj so nam zaupali ...

Nika, 1. b

- Ja, sneg imam zelo rada.
- Delala bom snežaka.

Aleks, 2. a

- Ja, sneg zares obožujem.
- Kepal se bom z bratcem, delal bom snežaka, se sankal in smučal.

Petra, 5. c

- Ja, snega sem zelo vesela.
- Smučala bom in naredila sneženega moža.

Lenart Mihalič, 1. a

Jan Koren, 1. b

Maruša, 4. a

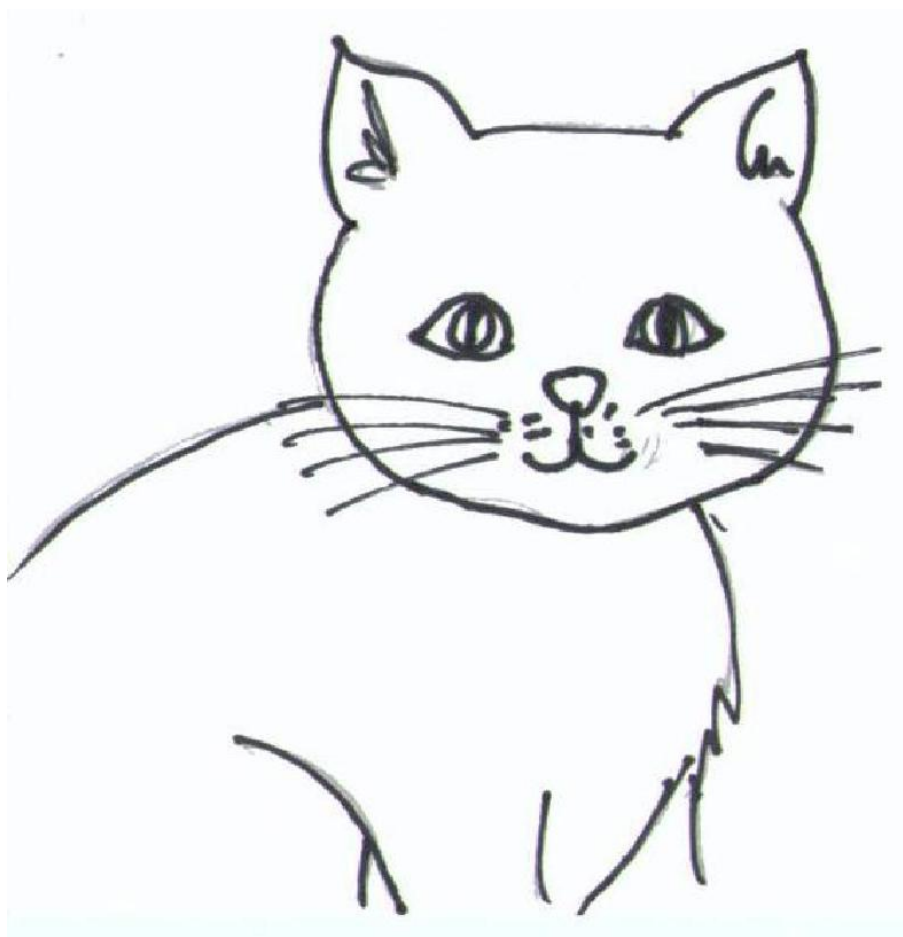
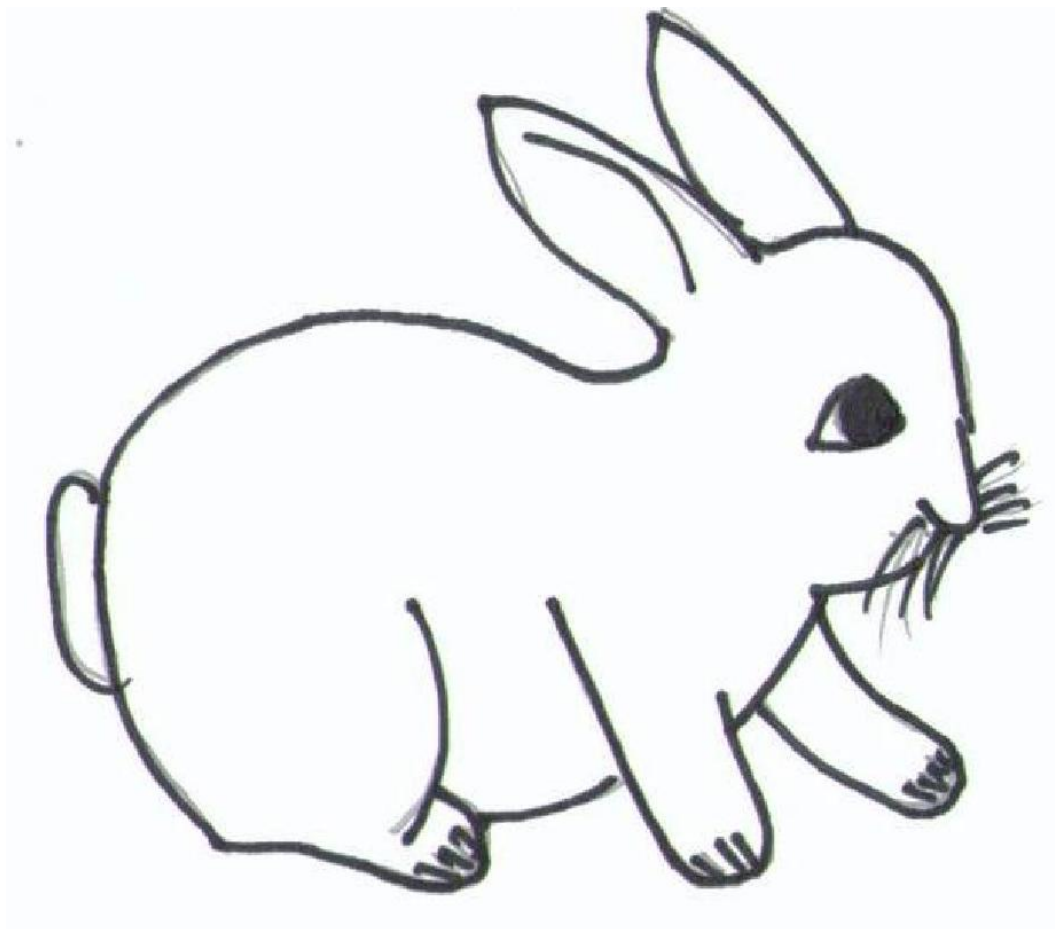
- Snega sem zelo vesela, sploh pa zato, ker ga tako dolgo ni bilo.
- Kepala se bom, sankala, naredila bom snežaka in iglu ter delala angelčke.

Manca, 6. d

- Ja, ful, ker mi je sneg ful dober!
- Valjala se bom po snegu in zmrzovala.

Laura Muhič in Nina Zavodnik, 8. a
Živa Bašnec in Leyla Hassaballa, 6. a
ter Alja Grm, 6. c

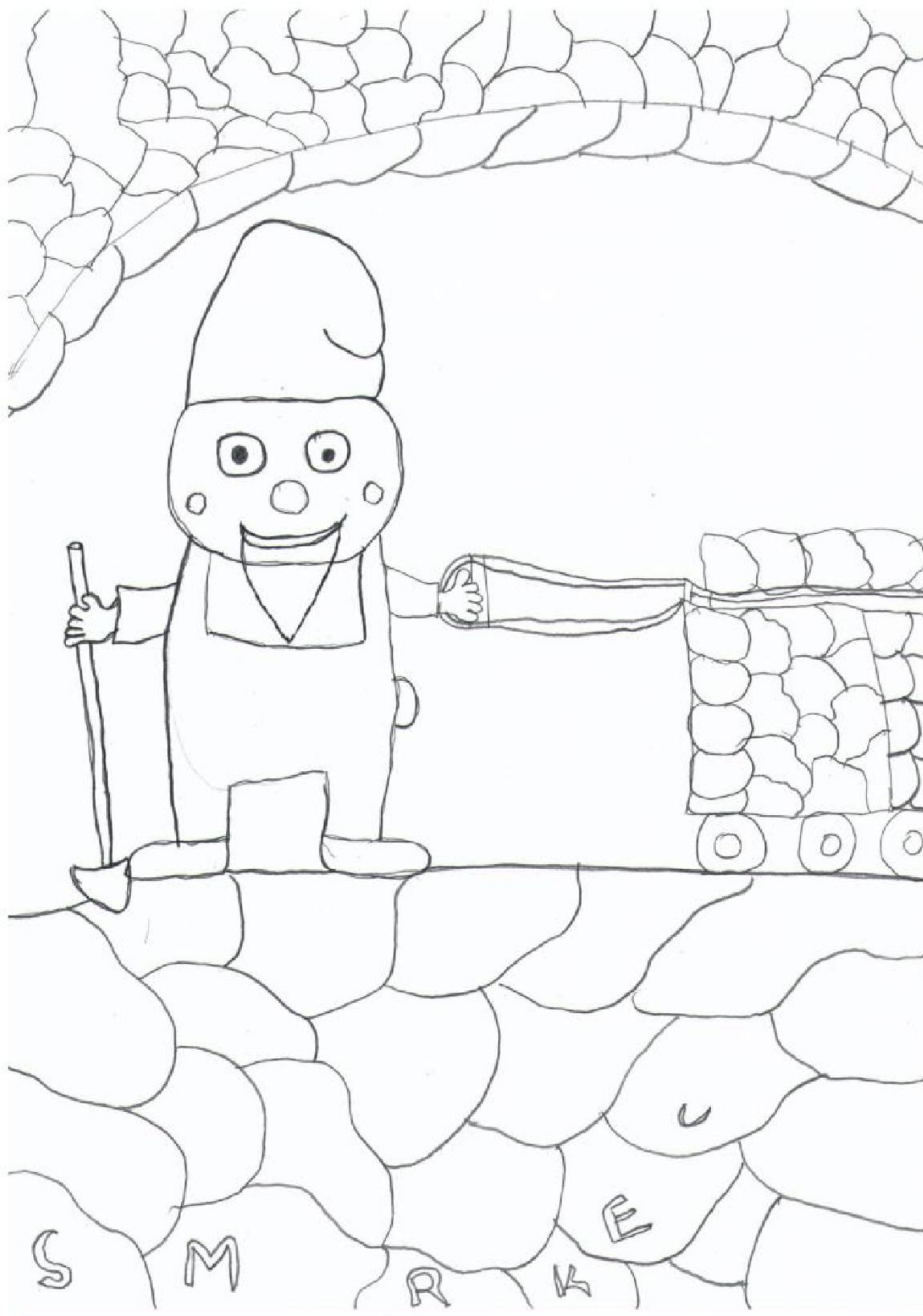
SVET JE PISAN; POBARVAJ NAS, PROSIM!

Obe risbi:
Zala Kuralt, 7. b

Risba: Zala Kuralt, 7. b

Risba: Mihaela Perko, 7. c

UGANKE ZAVOZLANKE

1.

Dva velika uhlja, visok skok, majhen repček
in v ustih ima korenček.

Aisha Lulú Paolini, 3. b

2.

Leti in ponoči lovi, popoldan pa spi.

Saša Bašnec, 3. b

3.

Živi v brlogu. Ko je srečen, prav rad
brunda. On pravi: meda polna skleda.

Lina Sekirnik, 3. b

4.

Je zelena in skače, a ni žaba. Ja majhna
kot žuželka in visoko skače. Kdo je to?

Tilen Kristan, 3. b

6.

Živi v vodi in ima luske. Radi jo jemo, ko
na kopno pljuske.

Dominik Pekeč, 3. b

5.

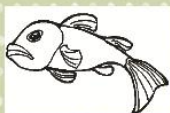
Skače v vodi. Plava, diha in v jatah plava.

David Skubic, 3. b

8.

Kaj ponoči leti, podnevi pa spi, pa perja nima?

Erik Pevc, 3. b

7.

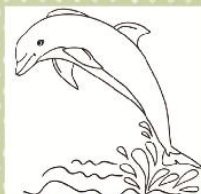
Je pisan in živi v tropskih krajih. Perje ima
in lep je, zelo lep. Če uganeš, srečo imaš.

Sara Jontes, 3. b

9.

Je puhast in nevaren. Njegov kožuh je tudi
za plašč. Tudi napada in svojo jato čuva.

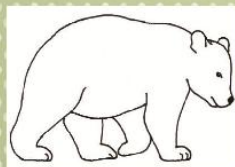
Sandra Stevanović, 3. b

10.

Dolg vrat ima in v Afriki je doma.

Ana Pevec, 3. b

11.

Ima štiri noge in majhna ušesa. Ponoči
pride in hrano iz hladilnika nam vzame.

Ula Regali, 3. b

12.

Ima oklep, pa ni želva. Lahko se zvije v klobčič, pa ni
jež. Ima kremplje, pa ni pes ali muca. Je žuželka.

Deva Dušič, 3. b

13.

Skače, ima dolga ušesa in kratek rep.

Petra Simona Zajec, 3. b

VPRAŠANJE

Učitelj vpraša učenca: »In zakaj ribe ne govorijo?«
 Učenec se odreže: »He, kakšno vprašanje je to? Če bi bili vi, gospod učitelj, pod vodo, ali bi si upali govoriti?«

**SMEH JE
POL
ZDRAVJA**

JEŽ IN KAČA

Kaj dobimo, če križamo ježa in kačo?
 Zobno ščetko.

ČRNA MAČKA

Kaj pomeni, če gre črna mačka čez cesto?
 Da bi rada prišla na drugo stran.

YUGO

Kdaj Yugo doseže največjo hitrost?
 Ko ga naloži vlečno vozilo.

KURJA SLEPOTA

»Janezek, kaj je to kurja slepota?«
 »Ne vidiš več kur!«

ČRV

Črv reče svoji izbranki: »Če se ne boš poročila z mano, se bom vrgel pod kuro!«

BUTASTI VRANI

Dve butasti vrani sedita na veji in se dolgočasita. Mimo se pripelje reaktivec in prva ga občuduje: »Uau, pogledaj, kako je hiter!«
 Druga ji ne ostane dolžna in jo hitro zavrne: »Tudi ti bi bila tako hitra, če bi ti rit gorela!«

JANEZEK IN SPRIČEVALO

»Janezek, kje imaš spričevalo?« vpraša oče.
 Janezek: »Posodil sem ga Petru, da bo z njim prestrašil očeta.«

Vice smo za vas zbrali:

Dejan Hočevar,
 Tilen Zaletelj, učenca 9. a,
 Eva Fortuna, 8. c, in
 Damjana Urbančič, 8. b

KUMARICI

Dve kumarici gresta po ulici, ko ena zagleda kozarec za vlaganje in zavpije: »Beživa, racija!«

ZADNJA STRAN

**TOP-LISTA DEKLIŠKIH IN FANTOVSKIH IMEN NA OŠ STIČNA,
MATIČNI ŠOLI IN PODRUŽNICAH**

Ali si se kdaj vprašal-a, od kod so tvoji starši dobili navdih za (osebno) ime, ki je med drugim tudi zapisano v tvojih zvezkih, delovnih zvezkih, učbenikih ali pa celo v šolski redovalnici in v ostalih dokumentih?

Ali te je kdaj zanimalo, koliko tvojih soimenjakinj/soimenjakov se še brezskrbno sprehaja po šolskih hodnikih naše šole in vseh njenih podružnic?

Oglej si spodnji preglednici in se prepričaj, če je tvoje ime zapisano v top-lestvici najpogostejše pojavljenih imen naših učenk in učencev.

Pripravila: Nataša Rebec Lukšič

Vir: Lo.Polis

<i>ime</i>	<i>število</i>	<i>ime</i>	<i>število</i>
JAN	20	NIKA	23
NEJC	17	ANJA	18
ŽAN	17	SARA	17
LUKA	17	ANA	14
ŽIGA	14	NINA	13
MARTIN	12	NEŽA	13
TIM(OTEJ)	11	TJAŠA	12
BLAŽ	10	AJDA	10
ANŽE(J)	10	KLARA	10
ROK	10	PIA	10
MATIC	10		